

575.24

๙๒๔๔๐

๙ 3

ทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน
ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

ปริญญานิพนธ์

ของ

- 4 ก.พ. 2526

สุเทพ โลไทยสงค์
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ต.ชุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญามหาบัณฑิต
กันยายน 2524

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

150655

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันสี่และคณะกรรมการสอบแก้พิจารณาปฏิญานินท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้.

คณะกรรมการควบคุมปฏิญานินท

คณะกรรมการสอบ

ศาสตราจารย์ ดร. ประชาน ศาสตราจารย์ ดร. ประชาน

ศาสตราจารย์ ดร. กรรมการ ศาสตราจารย์ ดร. กรรมการ

ศาสตราจารย์ ดร. กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือแนะนำอย่างดียิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ ชิตพงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รวีวรรณ ชุมชัย
ศาสตราจารย์ บุญถึง แนนหนา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนทร โคตรบรรเทา
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณและความกรุณาของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง และขอกราบ
ขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครู ผู้ปกครอง และ
นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความสะดวกและร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล อีกทั้ง
คุณ ธานี ไชยวงศ์ และเพื่อน ๆ ที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจในการวิจัยครั้งนี้มา
โดยตลอด

อนึ่ง ยังมีผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้อีกหลายท่าน ซึ่ง
ไม่สามารถจะกล่าวนามได้ทั้งหมด ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย.

สุเทพ โลไทยสงค์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น พุทธศักราช 2521	8
	ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	13
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาอาชีพของนักเรียน	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาอาชีพของผู้ปกครอง	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาอาชีพของครู	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาอาชีพของผู้บริหาร การศึกษา	23
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	24
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	25
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	25
	เครื่องมือและวิธีสร้าง เครื่องมือ	27
	การรวบรวมข้อมูล	33

การจัดกระทำกับข้อมูล	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
4 ผลการศึกษาค้นคว้า	38
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	48
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	48
กลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	49
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	50
อภิปรายผล	52
ข้อเสนอแนะจากการศึกษา	55
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้า	56
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	66

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้จําแนกตามวิชาอาชีพ	26
2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างครูจําแนกตามวิชาอาชีพ	27
3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างและจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน ตามหมวดวิชาอาชีพเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวด ช่างอุตสาหกรรม	33
4 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวด เกษตรกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา ในจังหวัดเชียงราย	43
5 เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย เป็นรายคู่	44
6 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวด คหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา ในจังหวัดเชียงราย	45
7 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวด ช่างอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาใน จังหวัดเชียงราย	46

- ๘ เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาอาชีพของคณาจารย์และบุคลากรตามหลักสูตร
 มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน
 ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย
 เป็นรายคู่

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 ความเข้มของทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน
ปลูกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย 40
- 2 ความเข้มของทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวดคหกรรมตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน
ปลูกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย 41
- 3 ความเข้มของทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวดช่างอุตสาหกรรม
ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของ
นักเรียน ปลูกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา ในจังหวัด
เชียงราย. 42

บทนำ

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีความสำคัญมากต่อการพัฒนากำลังคนระดับกลางของประเทศให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นในการจัดการศึกษาระดับนี้ ความแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 มีความต้องการให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้เรียนวิชาอาชีพตามความถนัด และความสนใจ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2520 : 5) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ก็มีหลักการให้นักเรียนมีความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาอาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของแต่ละบุคคล เป็นหลักสูตรที่สนองความต้องการของท้องถิ่นทางด้านอาชีพ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดสอนวิชาอาชีพให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น และจัดการศึกษาในโรงเรียนให้มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่บ้าน (กอ สวัสดิ์พิบูลย์ 2521 : 9) ดังนั้นหลักสูตรนี้จึงจัดให้มีการประสานสัมพันธ์กับอาชีพที่บ้านและเป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพไปด้วย

นอกจากนี้ กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา ได้เสนอแนะนโยบายการศึกษาข้อที่สำคัญที่สุดคือให้มีการสอนวิชาอาชีพ โดยมุ่งจะช่วยให้ผู้จบมัธยมศึกษาตอนต้นประกอบอาชีพได้ทันทีตามความต้องการของตลาดแรงงาน (กรมสามัญศึกษา กองแผนงาน 2523 : 9) เพื่อที่จะแก้ปัญหาการศึกษาที่มุ่งให้นักเรียนเรียนต่อระดับชั้นที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ แต่ไม่มีงานทำ ทำให้ปัญหาการว่างงานทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะจากการสำรวจของทบวงมหาวิทยาลัยพบว่า บัณฑิตสาขาสังคมศาสตร์ว่างงานร้อยละ 34.72 และสาขามนุษยศาสตร์ว่างงานร้อยละ 34.38 (อรณา บุญศรี ทศนีย์ ธรรมชัย และ กิตติศักดิ์ สินธุวนิช 2523 : 49 อ้างอิงจาก การสำรวจการหางานทำของบัณฑิต ทบวงมหาวิทยาลัย)

ดังนั้นการจัดการศึกษาที่ให้นักเรียนเข้าสู่มหาวิทยาลัย เมื่อสำเร็จแล้วว่างงานจึงเป็นผลเสียต่อการพัฒนาประเทศ (สายหยุด จำปาทอง 2522 : 123)

การว่างงานของบัณฑิตก็กล่าวมาแล้ว ยังมีคนที่มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี ที่อยู่ในชนบทเป็นส่วนใหญ่ว่างงานถึงร้อยละ 42 (สรุปปัญหาแรงงานและการมีงานทำในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต 2523 : 55) จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นยังว่างงานอยู่เป็นจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นที่ต้องให้ความสำคัญต่อการศึกษาวชิรอาชีวศึกษา ประกอบกับนักเรียนที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น จากรายงานการศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปรากฏว่าระหว่างปี 2516 - 2520 มีนักเรียนเพียงหนึ่งในสามของนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนต้นได้เข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนที่ไม่มีโอกาสเข้าเรียนต่อในสายสามัญ ส่วนหนึ่งจะเลิกเรียนไป และอีกส่วนหนึ่งจะไปเรียนต่อสายอาชีพ (รายงานการศึกษาและรายงานครู 2520 : 11)

จากปัญหาก็กล่าวจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมทางค่านิยมวิชาชีพ โดยให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเรียนไปฝึกหัดอาชีพไป ให้หลักสูตรแต่ละระดับจบในตัวของมันเอง คือจบไปแล้วระดับหนึ่งก็อาจสามารถที่ออกไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับหลักการจุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งขยายและมุ่งเน้นการศึกษาวชิรอาชีวศึกษา

การจัดการศึกษาโดยไม่มี การมุ่งเน้นงานอาชีพเท่าที่ควร จะทำให้การศึกษาเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมอาชีพของบุคคลากร ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการประกอบอาชีพของบุคคลากร เห็นว่าเป็นอาชีพที่ต่ำต้อย ไม่สนใจในอาชีพที่มีอยู่ในท้องถิ่น ไม่ช่วยเหลือบุคคลากรประกอบอาชีพ ทำให้ขาดความสำนึกที่ดีต่อการประกอบอาชีพที่สุจริต จึงควรขยายการศึกษาวชิรอาชีวศึกษาให้กว้างขวาง ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์มากแก่ผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่นและเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพทั้งเป็นการส่งเสริมให้ทำงานทำ จะเห็นได้จากการทดลองส่งเสริมการสอนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับตำบล พุทธศักราช 2519 - 2523 (สรุปผลการปฏิบัติงานโครงการทดลองส่งเสริม

การสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับตำบล พุทธศักราช 2519 - 2523 : 39)
ซึ่งได้ทดลองกับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแปดโรงเรียน จากผลการปฏิบัติงานตาม
โครงการ เมื่อนักเรียนในโรงเรียนทดลองเรียนจบหลักสูตรมัธยมศึกษาที่ทดลองแล้ว
ปรากฏว่านักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไม่ว่างงานเลย

การส่งเสริมให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้ฝึกหัดอาชีพ หลักสูตรได้เปิดโอกาส
ให้นักเรียนศึกษาหาความรู้อย่างกว้างขวางและยอมรับประสบการณ์ทางอาชีพของบุคลากร
ด้านนักเรียนฝึกหัดอาชีพกับบุคลากรภายใต้การช่วยเหลือของครู ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของ
ผลการเรียนได้ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาในแหล่งวิทยาการและสถานประกอบ
การด้วย ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์มากต่อการนำหลักสูตรไปใช้ในท้องถิ่น เพื่อให้คนใน
ท้องถิ่นกับครูมีความรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาการศึกษาและอาชีพ

ถึงแม้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นได้เปิดกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในค่านวิชา
อาชีพ แต่การนำหลักสูตรไปใช้ในระดับท้องถิ่นยังไม่สอดคล้องกับหลักการ จุดหมาย และ
โครงสร้างเท่าที่ควร เพราะคนไทยยังมีทัศนคติที่จะให้บุตรหลานมุ่งเรียนเพื่อเข้ารับ
ราชการ นักเรียนจึงมุ่งเรียนเพื่อให้ได้ปริญญาเพื่อจะเข้ารับราชการ ซึ่งส่งผลให้หลักสูตร
นี้ไม่บรรลุตามหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างดังที่วางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทาง
ค่านวิชาอาชีพ

จังหวัดเชียงรายกำลังประสบปัญหาภัยแล้งอยู่ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าทัศนคติต่อวิชา
อาชีพของนักเรียน บุคลากร ครู และผู้บริหารการศึกษา เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ควร
ที่จะนำมาศึกษาคนควา เนื่องจากทัศนคติเป็นเครื่องบ่งชี้ขั้นหนึ่งถึงพฤติกรรม จึงต้องการ
ทราบถึงทัศนคติต่อวิชาอาชีพของ กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย
เพื่อจะนำไปใช้เป็นแนวทางส่งเสริมการใช้หลักสูตรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมี
ประสิทธิภาพได้อย่างแท้จริง

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรม ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการส่งเสริมการนำหลักสูตรด้านวิชาอาชีพไปใช้ให้เหมาะสมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อวิชาอาชีพของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 450 คน ผู้ปกครอง จำนวน 450 คน ครูจำนวน 33 คน ผู้บริหารการศึกษาจำนวน 39 คน ในจังหวัดเชียงราย
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้มาโดยการเลือกเอาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ทั้ง 3 หมวด ซึ่งมีหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรม ในจังหวัดเชียงราย มีโรงเรียนกงมะกะวิทยาكم โรงเรียนเชียงของวิทยาكم โรงเรียนแม่จันวิทยาكم โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ โรงเรียนเวียงชัยวิทยาكم และสุ่มตัวอย่าง นักเรียน

ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 209 คน
 ผู้ปกครองจำนวน 209 คน ครูจำนวน 33 คน และผู้บริหารการศึกษาจำนวน 39 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 นักเรียน

3.1.2 ผู้ปกครอง

3.1.3 ครู

3.1.4 ผู้บริหารการศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ทักษะการคิดวิเคราะห์ของครู

3.2.2 ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน

3.2.3 ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้ปกครอง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการคิด หมายถึง ทักษะที่ ความคิดเห็น ความรู้สึกอันเนื่องมาจากจิตใจ
 ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น พฤติกรรม
 เช่นนี้อาจไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคล
 แสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกให้เห็นได้ในลักษณะ ความเชื่อ ทักษะที่ ความ
 คิดเห็น ซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็นสามลักษณะ

1.1 ทักษะการเชิงนิมิต เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ
 เห็นชอบ ชอบ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

1.2 ทักษะการเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับทัศนคติ
 เชิงนิมิต เช่น ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม

1.3 ทศนคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไม่เป็นทั้งทศนคติเชิงนิมาน และทศนคติเชิงนิเสธ แต่อยู่ระหว่างกลางไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง เช่น ไม่แน่ใจ รู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียด เป็นต้น

ในการศึกษาครั้งนี้ พิจารณาถึงทศนคติต่อวิชาอาชีพ ซึ่งเป็นการวัดในลักษณะที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจหรือเฉย ๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยใช้แบบสอบถามวัดทศนคติตามวิธีของ ลิเคอร์ต (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. วิชาอาชีพ หมายถึง วิชาที่มุ่งประโยชน์ในการหารายได้เพื่อการครองชีพ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 รวมทั้งรายวิชาอาชีพที่เปิดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ให้เพิ่มเติมรายวิชาอาชีพในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งในที่นี้แบ่งออกเป็นสามหมวดดังนี้

2.1 หมวดเกษตรกรรม มีการทำสวนผัก การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงสุกร การทำสวนไม้ดอกไม้ประดับ

2.2 หมวดคหกรรม มีงานเย็บเสื้อผ้า การประดิษฐ์ดอกไม้ใบทอง การทำอาหาร การทำขนม

2.3 หมวดช่างอุตสาหกรรม มีช่างไม้ ช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน งานโลหะ ช่างก่ออิฐฉาบปูน

3. ทศนคติต่อวิชาอาชีพ หมายถึง ท่าที ความคิดเห็น ความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อวิชาอาชีพ ซึ่งมีลักษณะเชิงนิมาน เป็นกลาง และเชิงนิเสธ ในที่นี้วัดได้โดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาของรัฐบาลที่เปิดสอนวิชาอาชีพ หมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงราย ซึ่งมีโรงเรียนคณะเวียงชัยวิทยา โรงเรียนเชียงของวิทยา โรงเรียนแม่จันวิทยา โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ โรงเรียนเวียงชัยวิทยา

5. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ให้อุปการะเลี้ยงดูนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

6. ครู หมายถึง ผู้สอนวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม หมวด
ช่างอุตสาหกรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2524 ในจังหวัดเชียงราย

7. ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วย-
ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์ และศึกษานิเทศก์ ที่
โรงเรียนมัธยมศึกษาตั้งอยู่ ศิษยานุศิษย์ ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด และศึกษานิเทศ
จังหวัด ในจังหวัดเชียงราย.

เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

ความเป็นมาของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มีดังนี้ คือ ในปีพุทธศักราช 2518 คณะกรรมการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร ได้ให้คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาพิจารณาจนถึง พุทธศักราช 2519 จึงได้จัดสัมมนาผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา ศึกษาพิเศษ และนักวิชาการ เพื่อพิจารณา จุฬาราย หลักการ โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาสามครั้ง ได้แก้ไขปรับปรุงตามข้อวิจารณ์และข้อเสนอแนะ กระทั่งปลายปี พุทธศักราช 2519 ได้จัดทำรายละเอียดของหลักสูตร และวัสดุหลักสูตร จนถึงพุทธศักราช 2520 ต่อมา คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรได้เสนอผลงานต่อ คณะกรรมการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร และได้รับการยอมรับ กรมวิชาการ จึงเสนอกระทรวงศึกษาธิการอนุมัติและประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พุทธศักราช 2520 (สวสค. จงกต. 2521 : 24) ซึ่งมีหลักการดังนี้

1. เป็นหลักสูตรที่ให้การศึกษาทั่วไป อันเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาชีพ ตามความสามารถและความสนใจ และเป็นหลักสูตรที่โรงเรียนสามารถจัดแผนการเรียนให้ จบในตัวเองได้ หรือเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อ
2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาคุณภาพและเปิดโอกาสให้เด็กวัยรุ่นได้ค้นพบความสามารถ ความสนใจ และความถนัดเฉพาะตน โดยให้เรียนรู้ความรู้ทั้งวิชาสามัญและ วิชาอาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของแต่ละบุคคล
3. เป็นหลักสูตรที่สนองความต้องการของท้องถิ่นทางงานอาชีพ การจัดสอนวิชา อาชีพ จึงจำเป็นจะต้องสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้"เรียนได้สามารถศึกษาหาความรู้และทักษะจากแหล่งวิทยาการ และสถานประกอบการต่าง ๆ ได้

จะเห็นได้ว่าหลักการของหลักสูตรใหม่ เน้นการศึกษาวิชาอาชีพ ดังนั้น จุดหมายของหลักสูตรที่เกี่ยวกับวิชาอาชีพจึงมุ่งให้นักเรียนค้นพบและพัฒนาความสามารถ ความฉันทและความสนใจของตน ให้นักเรียนมีทักษะที่สอดคล้องอาชีพ ให้มีความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานเพียงพอแก่การนำไปปรับปรุงการดำรงชีวิตทั้งส่วนตนและครอบครัว

เพื่อให้หลักการและจุดหมายบรรลุผล กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2520 : ไม่มีเลขหน้า) จึงได้วางโครงสร้างของหลักสูตรให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ได้มีโอกาสเลือกเรียนวิชาอาชีพถึง 24 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเป็นวิชาที่เปิดโอกาสให้เลือกได้มากที่สุด ตามโครงสร้างของหลักสูตร โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกได้ถึงหกหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้เลือกได้ไม่เกินหกหน่วยการเรียนรู้ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้เลือกได้ถึง 12 หน่วยการเรียนรู้

จะเห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้เปิดให้วิชาเลือกอาชีพอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นประโยชน์แก่นักเรียนมาก เพราะสามารถนำประสบการณ์ความรู้และทักษะในเชิงอาชีพที่ได้รับจากหลักสูตรนี้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้โดยตรงตามควรแก่วัย ตามสภาพของข้อเท็จจริงของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบท ดังนั้น จึงได้จัดรายวิชาอาชีพเป็นวิชาเลือก ให้นักเรียนศึกษาได้อย่างอิสระและระดมทรัพยากรในท้องถิ่นให้ได้ใช้ประโยชน์ในการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2520 : 8)

การฝึกอบรมให้คนสามารถใช้ความรู้และทักษะออกไปประกอบอาชีพได้อย่างแท้จริง นับว่าสำคัญยิ่ง ถ้าหากจัดการศึกษาโดยไม่ให้ความสำคัญอย่างจริงจังในเรื่องนี้ ก็นับว่าเป็นการศึกษาที่บกพร่องอย่างมาก เพราะขาดจุดมุ่งหมายอันเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศ จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาที่ไร้ประโยชน์ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะ

ต้องเน้นเป็นประการสำคัญ อนุ แสงศักดิ์ (อนุ แสงศักดิ์ 2518 : 16) ได้
 เสนอให้นักเรียนโรงเรียนมัธยมได้เรียนงานอาชีพประเภทที่ตนเองสามารถประกอบทำได้
 ด้วยตัวเอง งานอาชีพใดที่ท้องถิ่นและนักเรียนทำอยู่กับนิคมารคา ปลูกครองแล้วควร
 ส่งเสริม ไม่ควรจะแยกงานอาชีพประจำวันของเด็กให้มาเรียนวิชาชีพที่ไม่ได้ประโยชน์
 โดยตรงกับครอบครัวของเด็กนั้น การสอนงานอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตและสังคม
 การสอนงานอาชีพจะสำเร็จได้ก็เนื่องจากผู้บริหารการศึกษาที่มีความเข้าใจ และมีความ
 มุ่งมั่นที่จะปลูกฝังวิชาการงาน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สมบูรณ์ ดังนั้นวิชาอาชีพ
 ที่ประกาศนี้ ถ้ามีในท้องถิ่นใด หรือปลูกครองของเด็กประกอบอาชีพนั้น ก็ให้เด็กเรียนได้
 โดยครูมีหน้าที่สนับสนุนช่วยเหลือในทางทฤษฎี (ลาวลีย์ ธนงจันทร์ 2521 : 40)
 การเอาวิชาอาชีพเข้าไปสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาถือว่าวิชาเหล่านี้มีศักดิ์ศรี มิได้
 แตกต่างไปจากวิชาสามัญ เพราะถ้าจะออกไปประกอบอาชีพก็สามารถทำได้ เพราะ
 ความรู้ทางทฤษฎีบางอาชีพนั้นเรียนไม่กี่ชั่วโมงก็นำไปประกอบอาชีพได้ ส่วนความชำนาญ
 นั้นจะเกิดขึ้นในวันข้างหน้า (กอ สวัสดิภาพิษฐ์ 2521 : 28 - 29) / ดังนั้น
 กรมสามัญศึกษา จึงเน้นงานอาชีพอิสระให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และการทำงานอย่าง
 แท้จริง เปิดโอกาสให้เรียนเลือกเรียนวิชาอาชีพตามความสนใจ (การศึกษาวิชาชีพ
 2521 : 12) ประกอบกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสนใจและสามารถ
 ตัดสินใจเลือกอาชีพได้แล้ว จากการศึกษารวบรวมเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีส่วนต่อการ
 เลือกอาชีพของ ฮอปพอคค (Hoppock. 1967 : 87) กล่าวว่า ขบวนการตัดสินใจ
 เลือกอาชีพเกิดขึ้นเมื่ออายุประมาณ 6 - 7 ปี จะเริ่มมากขึ้นเมื่ออายุ 10 ปี หรือมากกว่า
 ดังนั้นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งมีอายุอยู่ระหว่าง 12 - 14 ปี ก็สามารถที่จะ
 ตัดสินใจเลือกอาชีพได้ และนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนต้นก็สามารถที่จะประกอบอาชีพ
 อิสระได้ หรือถ้าจะทำงานตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน
 ก็ให้จ้างเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ทำงานได้ ซึ่งก็เป็นระยะที่จบมัธยมศึกษาตอนต้น และ
 อายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไปก็อนุญาตให้ทำงานเบาได้ (วิจิตร ระวังค์ 2523 : 3 - 4)

ดังนั้น การมัธยมศึกษาจึงให้ความสำคัญต่อการสอนวิชาอาชีพ โดยวางเป้าหมาย
 ในด้านนี้ไว้เพื่อพัฒนาอาชีพของประชากรเมื่อเรียนจบมัธยมศึกษา เมื่อเรียนข้อไม่ได้ หรือ
 สิ้นใจจะประกอบอาชีพ ให้ทำงานมีผลิตผล โดยไม่ต้องอาศัยระดับความรู้ในชั้นอุดม
 ศึกษาหรืออาชีพะในชั้นสูง (ธงฯ วงษ์พันธ์ 2522 : 12) จึงได้เน้นการสอนวิชา
 อาชีพ และในแนวนโยบายการจัดการมัธยมศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ห้า
 ในด้านคุณภาพ ที่เกี่ยวกับการสอนและการฝึกวิชาอาชีพ จะส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจัง
 เช่น การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ฝึกงาน การวางแผนปฏิบัติการฝึกงานในสถานประกอบการ
 ทั้งของรัฐและเอกชนให้ชัดเจน การฝึกอบรมครูวิชาชีพ การแนะแนว และการนิเทศ
 ทางวิชาชีพจะกระทำอย่างเร่งด่วน ส่วนในด้านประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
 ส่งเสริมสนับสนุนให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดประสานงานกับหน่วยงานอื่นในจังหวัด เช่น
 หน่วยงานด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เป็นต้น เพื่อรวบรวมข้อมูล
 เบื้องต้นเกี่ยวกับตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคตในระดับจุลภาค เพื่อเป็นประโยชน์
 ในการวางแผน และการเปิดสอนวิชาอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละจังหวัด
 (ลีปนันท เกตุทัต 2523 : 1 - 5) *

บุรุษ และคนอื่น ๆ (Bruce and others. 1976 : 269) ได้เสนอให้
 การปรับปรุงการมัธยมศึกษาในสหรัฐอเมริกา เกี่ยวกับแผนการเรียนให้สอดคล้องกับวิชา
 อาชีพมีดังนี้ คือ

1. ให้การศึกษาทางอาชีพโดยให้ปฏิบัติงานนั้นจริง ๆ
2. ขยายแผนการเรียนให้มีการศึกษาพร้อมทั้งปฏิบัติงาน
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนประกอบอาชีพในท้องถิ่น
4. ตั้งองค์การแนะแนวอาชีพมาจากชุมชน
5. ยอมรับหน่วยการเรียนจากการทำงานและประสบการณ์ในการทำงาน

ซึ่งมีสอดคล้องกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 พุทธศักราช 2521 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เปิดกว้าง และให้โอกาสแก่นักเรียนในการศึกษาวิชา

อาชีพ และยอมรับหน่วยการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติงานจากบิดาการค้า สถานประกอบการ
การ แห่่งวิทยาการ เพื่อจะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของวิชาเลือกอาชีพ ซึ่ง
กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2520 : 203) ได้
กำหนดไว้ดังนี้

1. เพื่อสำรวจความสนใจในงานอาชีพ และสร้างเสริมทักษะ เพื่อการประกอบ
อาชีพอันควรแก่วัย

2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการของวิชาอาชีพ พอที่จะนำไป
ปรับปรุงการดำรงชีวิต

3. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในอาชีพเพียงพอที่จะเป็นผู้นำโลก
และการให้บริการ อีกทั้งร่วมมือในการประกอบกิจการและธุรกิจ

4. เพื่อให้รู้จักนำความรู้ ความสามารถในการสาขาต่าง ๆ มาส่งเสริมซึ่งกัน
และกัน และให้รู้ช่องทางที่จะไปริเริ่มและประกอบอาชีพได้

เพื่อให้การปฏิบัติงานในสถานวิชาอาชีพเป็นไปอย่างได้ผล กระทรวงศึกษาธิการ
(กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : ไม่มีเลขหน้า) จึงออกระเบียบ เพื่อเปิดโอกาสให้
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาทุกหลักสูตรสามารถศึกษาหาความรู้ ทักษะจากแหล่งวิทยาการ
สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระนอกสถานศึกษาของตนได้ จึงได้
สำรวจรายวิชาอาชีพรวบรวมไว้เพื่อให้ทางโรงเรียนได้เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียน
ได้อย่างกว้างขวาง ตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของนักเรียน วิชา
อาชีพในท้องถิ่นที่ประกาศไปแล้วมีทั้งหมดหกหมวดวิชา ดังนี้

1. หมวดเกษตรกรรม มี 37 รายวิชา
2. หมวดคหกรรม มี 54 รายวิชา
3. หมวดพัฒนยกรรม มี 9 รายวิชา
4. หมวดศิลปและหัตถกรรม มี 118 รายวิชา
5. หมวดช่างอุตสาหกรรม มี 57 รายวิชา

6. หมวดคนตรีและนาฏกรรม มี 37 รายวิชา

รวมแล้วมีรายวิชาอาชีวะในท้องถิ่นที่ประกาศให้เปิดสอนได้ จากการประกาศเพิ่มเติมสามครั้งมีทั้งหมด 312 วิชา และยังได้เปิดโอกาสให้โรงเรียน ถ้าเห็นว่ารายวิชาอาชีวะใดที่ควรเปิดสอนหรือโรงเรียนจะเปิดสอนที่ไม่มีตามที่ประกาศไป ก็ให้ขอเหตุจากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อพิจารณาเปิดสอนได้ตามความต้องการ

ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายทัศนคติ มีผู้ให้ความหมายไว้มากหลายคน เช่น โรคีส (Rokeach, 1970 : 112) ให้ความหมายว่าทัศนคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

นอร์ธ และ แชพแมน (North and Chapman, 1973 : 464) อธิบายทัศนคติว่าทัศนคติเป็นแบบแผนหรือกระสวนของพฤติกรรม ความคาดหวังหรือแนวโน้มของการตัดสินใจในสถานการณ์หรือสิ่งแวดลอม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากสังคม

อัลลพอร์ท (เจ็คส์กัลท์ โฆวาลีนส์ 2522 : 38 อ้างอิงมาจาก Allport) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นลักษณะทางจิตใจ ความพร้อม ตลอดจนประสบการณ์ที่จะกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมและกำหนดทิศทางของพฤติกรรมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง

ซูซีฟ ออนโคกสูง (ซูซีฟ ออนโคกสูง 2518 : 6) ได้สรุปว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกหรือความคิดที่มีต่อกิจกรรมหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในสังคม ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี หรือทั้งสองทางก็ได้

เจ็คส์กัลท์ โฆวาลีนส์ (เจ็คส์กัลท์ โฆวาลีนส์ 2522 : 38) ได้สรุปว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้

ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งทัศนคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นโดยชัดในกรณีที่มีสิ่งเรานั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

จากการให้ความหมายและการสรุปรวมข้างต้น สอดคล้องกับการให้คำนิยามของ สมบูรณ์ ชิตพงศ์ (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ 2519 : 14) ให้ความหมายทัศนคติว่า หมายถึงท่าที ความคิดเห็นความรู้สึกอันเนื่องทางจิตใจของบุคคล ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายหลังจากการที่บุคคลได้ประสบการณ์ในสิ่งนั้น พฤติกรรมเช่นนี้อาจไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกให้เห็นได้ในลักษณะ ความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็นซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็นสามลักษณะ

1. ทัศนคติเชิงนิมิต เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นชอบ ชอบ สนิทสนม ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

2. ทัศนคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับทัศนคติเชิงนิมิต เช่นไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินดี ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม

3. ทัศนคติที่เป็นกลาง ๆ เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไม่เป็นทั้งทัศนคติเชิงนิมิต และทัศนคติเชิงนิเสธ แต่อยู่ระหว่างกลาง ไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียด เป็นต้น

เชกส์กัทท์ โฆวสันธุ์ (เชกส์กัทท์ โฆวสันธุ์ 2520 : 40) กล่าวว่า ทัศนคตินี้องค์ประกอบสามประการดังนี้

1. ความรู้ความนึก (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินผลสิ่งเรานั้น ๆ

2. ความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าทาง เป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินผล

สิ่งเรานั้นแล้วว่า พอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ชอบหรือไม่ชอบ ก็หรือ
เลว อย่างไร

3. พฤติกรรม (Behavior Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม
หรือความไม่เอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุน
หรือคัดค้านขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้ของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

ทัศนคติของบุคคลมีองค์ประกอบทั้งสามมาแล้ว และทัศนคติจะพัฒนาไปได้อีกขึ้นอยู่กับ
การที่บุคคลได้มีโอกาสติดต่อกับบุคคลอื่น เกิดจากการที่บุคคลถ่ายทอดแบบอย่างการ
กระทำหรือความคิดของคนอื่นมาเป็นของตน และการที่บุคคลพยายามที่จะสนองความต้องการ
ของตน

นอกจากนี้ทัศนคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงได้ เรมเมอร์ส (Remmers.
1954 : 398) ได้กล่าวว่า ทัศนคติสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ แต่ว่าในบางกรณีก็
การเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ทัศนคติเป็นสภาพจิตใจที่มีความมั่นคงพอใช้ การเปลี่ยนทัศนคติ
ทำได้ยาก แต่ไม่ใช่สิ่งที่ยากจนทำไม่ได้ และ เคลแมน (ประภาเพ็ญ สุวรรณ
2520 : 82 อ้างอิงมาจาก Kelman) อธิบายการเปลี่ยนแปลงทัศนคติว่าเป็นไป
ตามสภาพแวดล้อมของสังคมภายใต้กระบวนการดังนี้

1. การยินยอม (Compliance) คือ การยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่นเพื่อให้เขา
ปฏิบัติต่อตัวในทางที่ตนต้องการหรือพอใจ

2. การเลียนแบบ (Identification) คือ การแสดงพฤติกรรมเพื่อให้
เหมือนสมาชิกในสังคม หรือเพื่อให้คนอื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง เพื่อจะมีสัมพันธภาพอันดีกับ
คนอื่น

3. รับผิดชอบจากสิ่งต่าง ๆ เนื่องจากตรงกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวบุคคลเอง
(Internalization)

นอกจากนั้น ไตรแอนดิส (Triandis. 1971 : 3) กล่าวถึงสาเหตุของการ
เปลี่ยนแปลงทัศนคติว่ามีดังนี้คือ

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อม
2. ได้ประสบการณ์ตรงหรือความกระตือรือร้น
3. ถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับทัศนคติของตน
4. การกระทำทางจิตใจ เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

จะเห็นได้ว่า ทัศนคติของบุคคลสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ภายใต้สถานการณ์
หลาย ๆ อย่าง ดังกล่าวมาแล้ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพของนักเรียน

การที่นักเรียนมีทัศนคติต่อสิ่งใดย่อมแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ถ้ามีทัศนคติที่ดีก็ย่อมจะ
เลือกและทำตาม เป็นไปตามความพอใจที่ได้รับโดยการตอบสนอง ตามแรงจูงใจ

สนั่น ประจักษ์ (สนั่น ประจักษ์ 2514 : 134) ได้ศึกษาองค์ประกอบ
ที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบ
ประสมและโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา
2514 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สุ่มมาจากโรงเรียนมัธยมแบบประสม
แห่งหนึ่ง คือ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย เป็นนักเรียนชาย 100 คน นักเรียนหญิง
100 คน และโรงเรียนมัธยมแบบธรรมดาสองแห่ง คือ โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน เป็น
นักเรียนชาย 100 คน และโรงเรียนกัลยาวัตร เป็นนักเรียนหญิง 100 คน รวมเป็น
นักเรียนที่นำมาวิจัยทั้งสิ้น 400 คน ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนที่อยู่ใน
โรงเรียนต่างประเภทกันได้รับแรงจูงใจจากบุคคล และลักษณะของงานและความก้าวหน้า
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งก็จะเห็นได้ว่า นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบ
ประสม ซึ่งเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาชีพส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกอาชีพ

นาวิน รุ่งโรจน์ (นาวิน รุ่งโรจน์ 2514 : 108) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ การตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประเภทสหศึกษาระหว่าง โรงเรียนมัธยมแบบประสม และโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม ผลของการศึกษาค้นคว้า พบว่านักเรียนมัธยมแบบประสมสามารถเลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม และ เปื้อง จันดา (เปื้อง จันดา 2518 : 144) ได้ศึกษาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 506 คน เป็นนักเรียนชาย 392 คน นักเรียนหญิง 114 คน ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันให้เหตุผลหรือแรงจูงใจในการเลือกอาชีพต่างกัน

คณา ประมวล วิทยากร (ประมวล วิทยากร 2520 : 132) ได้ศึกษาคานิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 531 คน เป็นนักเรียนชาย 391 คน นักเรียนหญิง 140 คน ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน เลือกอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อทัศนคติ และทัศนคติต่อวิชาชีพจะเป็น เครื่องบ่งชี้ถึงการเลือกอาชีพ ซึ่งจะทำให้เห็นนักเรียนมีทิศทางที่จะประกอบอาชีพต่อไป

ในเรื่องทัศนคติต่ออาชีพและการศึกษาทางอาชีพของชาวต่างประเทศ โรโนลด์ (Ronold. 1970 : 3868-A) ได้ศึกษาในเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับอาชีพของเด็ควัยรุ่น อิทธิพลและผลประโยชน์ของอาชีพต่าง ๆ นั้น ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า วัยรุ่นทั้งหลายยังอาศัยความต้องการเป็นอิทธิพลเบื้องต้นในการเลือกอาชีพในระดับมัธยมศึกษา ไม่ได้คำนึงถึงเพศ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนิสิตมหาวิทยาลัยปีที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการจัดลำดับอิทธิพลในการเลือกอาชีพตามความมั่นใจในการเลือก

ทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งต่างแสดงออกในการจกลำบากอาชีวะที่ตามความถนัดคำนึงคล้าย ๆ กัน แต่ก็ไม่เหมือนกันในด้านความสนใจในการเลือกอาชีพ ผู้หญิงทั้งหมดมีความหวังต่ออาชีพที่สูงส่งและมีเกียรติ แต่สังคมไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีพื้นฐานอาชีพเบื้องต้นเท่าเทียมกัน ความมุ่งหวังระหว่างผู้หญิงในเมืองกับชนบทในการเลือกอาชีพมีความคล้ายคลึงกันมาก แม้ว่าก่อนหน้านี้ กฎเกณฑ์ทางชนบทเริ่มประเพณีมีส่วนทำให้ผู้หญิงมีความกระตือรือร้นที่จะประกอบอาชีพที่มีเกียรติ

คูเกอร์ (Cooker. 1972 : 6121 - A) ได้ศึกษาความแตกต่างของค่านิยมในอาชีพของนักเรียนชายหญิง เกรด 4, 5 และ 6 จำนวน 240 คน โดยใช้แบบสำรวจค่านิยมในอาชีพที่ประกอบด้วยค่านิยมในอาชีพเจ็ดด้าน คือ คำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น การมีอำนาจบังคับบัญชา ความมีอิสระในงาน เงิน เกียรติยศ ความมั่นคง ปลอดภัย และความสมบูรณ์แบบของตนเอง นักเรียนชายและหญิงเลือกค่านิยมในอาชีพแตกต่างกัน คือ ชายเลือกค่านิยมในอาชีพด้านการมีอำนาจบังคับบัญชา และเงินมากกว่านักเรียนหญิงซึ่งเลือกค่านิยมในด้านอาชีพ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น

โบว์ค (Bourke. 1976 : 2628-A) ได้ศึกษาทัศนคติที่แสดงออกต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาของพระนิคายโรมันคาทอลิกในญี่ปุ่นและในสหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคนกว่าเป็นนักเรียนในฮิโรชิมา (Hiroshima) ของญี่ปุ่น เกรด 6 จำนวน 185 คน เกรด 10 จำนวน 171 คน เกรด 11 จำนวน 180 คน เกรด 12 จำนวน 166 คน และโรงเรียนในซาเวียร์ (Xavier) ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 1 จำนวน 226 คน ชั้นปีที่ 2 มี 217 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 196 คน ชั้นปีสุดท้าย จำนวน 134 คน ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนในอเมริกาได้ทัศนคติต่อการเลือกอาชีพสูงกว่านักเรียนญี่ปุ่น

สเตอร์นนิโอโล (Sturniolo. 1977 : 5581 - A) ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของทัศนคติของคนทีเลือกเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัยชุมชน และนักศึกษาระดับปีที่ 4 ในวิทยาลัย ต่อวิชาอาชีพ ประชากรที่ใช้ในการศึกษามี 607 คน ผลของการศึกษา

คนคว่ำพบว่า ร้อยละ 2.6 ไม่ชอบ ร้อยละ 18.6 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 78.8 ชอบ การศึกษาทางอาชีพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนมากมีทัศนคติต่อการศึกษาวินาอาชีพ

นอกจากนั้น บราวน์ (Brown. 1977 : 7101 - 7102 - A) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษามือค่า กับที่ไม่ใช่มือค่าต่อการอาชีวศึกษา และที่ไม่ใช่การอาชีวศึกษา ในเกรด 6 และเกรด 12 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาเกรด 9 มือค่า 105 คน และที่ไม่ใช่มือค่า 105 คน นักเรียนอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่มือค่า 45 คน นักเรียนที่ไม่ใช่มือค่าและไม่ใช่ออาชีวศึกษา 45 คน นักเรียนในเกรด 12 นักเรียนอาชีวศึกษามือค่า 105 คน นักเรียนอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่มือค่า 105 คน นักเรียนอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่มือค่า 45 คน นักเรียนที่ไม่ใช่มือค่าและไม่ใช่ออาชีวศึกษา จำนวน 45 คน ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า ทัศนคติของนักเรียนมือค่ากับที่ไม่ใช่มือค่าในเกรด 9 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มอาชีวศึกษาและไม่ใช่ออาชีวศึกษา นอกจากทัศนคติของนักเรียนเกรด 12 มือค่ากับที่ไม่ใช่มือค่ากับนักเรียนเกรด 12 ที่ไม่มีมือค่าและไม่เรียนอาชีวศึกษาต่อการอาชีวศึกษากับไม่ใช่ออาชีวศึกษา

ต่อมา ริชาร์ดส์ (Richards. 1978 : 841 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีวศึกษา และการเลือกในหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนที่เลือกทางอาชีวศึกษา 240 คน ที่ไม่เลือกทางอาชีวศึกษา 240 คน ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่านักเรียนที่เลือกทางอาชีวศึกษามีทัศนคติเชิงนิมามาากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เลือก

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของนักเรียนต่อการศึกษาวินาอาชีพ จะเห็นได้ว่าทัศนคติของนักเรียนมีแนวโน้มไปในทางดีต่อการศึกษาวินาอาชีพ ซึ่งขึ้นอยู่กับโอกาสให้นักเรียนได้เรียนวิชาอาชีวศึกษาในสถานศึกษา และนักเรียนที่เห็นคุณค่าจะเลือกเรียนวิชาอาชีวศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพของครูปกครอง

สมพงษ์ มั่นระวัง (สมพงษ์ มั่นระวัง 2513 : 161) ได้สำรวจเกี่ยวกับแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย ผลของการศึกษาพบว่า ครูปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมากกว่าครู นักเรียนที่ครูปกครองพาไป หานา ทำสวน จะเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ครูปกครองมีอาชีพค้าขาย ครู และข้าราชการอื่น ๆ

จำเนียร นอยหาซาง (จำเนียร นอยหาซาง 2521 : 95) ได้ศึกษาความต้องการของครูปกครอง เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้วิชาชีพของเด็กตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นครูปกครอง 937 คน ผลของการศึกษาพบว่า ร้อยละ 43.54 ของครูปกครองต้องการให้บุตรหลานของตนเรียนวิชาชีพอยู่ในโรงเรียน และร้อยละ 44.08 เห็นว่าทางโรงเรียนจะให้เด็กไปเรียนวิชาชีพที่ไหนก็ได้ ส่วนครูปกครองที่เห็นว่าเด็กควรเรียนวิชาชีพนอกโรงเรียนมีร้อยละ 12.38

จะเห็นว่าครูปกครองยังมีแนวโน้มที่จะให้เด็กเรียนวิชาชีพอยู่ในโรงเรียนเมื่ออยู่ไม่น้อย ซึ่งก็เป็นเหตุผลอย่างหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการนำหลักสูตรไปใช้

ผลงานวิจัยในต่างประเทศของ คอลลาโซ (Collazo. 1967 : 1534 - 1535 - A) ได้ศึกษาการวางแผนทางอาชีพของเยาวชน ชาวเปอร์โตริกัน ผลของการศึกษาพบว่านักเรียนที่อยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมในเมือง ซึ่งบิดามารดาประกอบอาชีพชั้นสูง หรือรับราชการมักจะเลือกอาชีพชั้นสูง ส่วนนักเรียนที่อยู่ในชนบท บิดามารดาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม เช่น หานา หรือกรรมกร จะเลือกอาชีพในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่

แบลคเบอร์น (Blackburn. 1975 : 4152 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการเลือกอาชีพ การศึกษาและความคาดหวังของนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า

นักเรียนที่ฉลาด มารดา ประกอบอาชีพระดับสูง จะคาดหวัง เกี่ยวกับอาชีพชั้นสูงมากกว่า
นักเรียนที่มีผลการสอบประกอบอาชีพระดับต่ำ นักเรียนที่มีผลการสอบประกอบอาชีพระดับสูง จะ
มีความปรารถนาทางอาชีพสูงไปด้วย

จะเห็นได้ว่า บิดามารดา ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน
ซึ่งเป็นไปตามระดับของการศึกษา การประกอบอาชีพ สถานภาพของครอบครัว ซึ่ง
สิ่งเหล่านี้เป็นผลของการเรียนรู้มาตั้งแต่เยาว์วัย ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่ออาชีพต่าง ๆ
ซึ่งส่งผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนด้วย

ในกานท์สันคิตี คอสเตอร์ (Koster. 1978 : 814 - A) ได้ศึกษาทัศนคติ
ของบิดามารดา ครู ต่อวิชาอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็นกลุ่มทดลองมี
บิดามารดา 17 คน ครู 25 คน กลุ่มควบคุมมีบิดามารดา 19 คน ครู 27 คน ทดลอง
โดยให้อ่านหนังสือทางวิชาอาชีพ ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า บิดามารดา ครู มี
ทัศนคติเชิงนิมิตต่อวิชาอาชีพเพิ่มขึ้น

ฟริชเบิร์ก (Frishberg. 1979 : 3932-A) ได้ศึกษาธรรมชาติและความเข้ม
ของความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของเด็กหลังจากจบการศึกษา ความทะเยอทะยาน
ของเด็กในลักษณะลัทธิทางการเมือง ทัศนคติต่อโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
เป็นมารดาชาวอังกฤษและอเมริกัน จำนวน 305 คน ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า มารดา
ชาวอังกฤษมีความต้องการให้ลูกมีความรู้ทางเทคนิคมากกว่ามารดาชาวอเมริกัน

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้ปกครองต่อวิชาอาชีพนั้น ขึ้นอยู่กับการประกอบ
อาชีพของผู้ปกครอง ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนที่มีการจัดสอนวิชาอาชีพจะมีทัศนคติ
ต่อวิชาอาชีพ แต่ถึงอย่างไรก็ตามถ้าผู้ปกครองประกอบอาชีพชั้นสูงก็จะสนับสนุนให้นักเรียน
ประกอบอาชีพชั้นสูงให้ความสำคัญต่อวิชาอาชีพด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาอาชีพของครู

ครูเป็นผู้ที่มีส่วนต่อทัศนคติของนักเรียน ทัศนคติของครูต่อวิชาอาชีพจึงเป็นสิ่งที่ต้อง
พิจารณา จึงมีผู้ศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้อง ศรีสุภา สามะพุทธิ (ศรีสุภา สามะพุทธิ 2517:71)

ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสอนและการปฏิบัติงานของครูอุทิศสหกรณ์ศิลป์ในโรงเรียน
มัธยมแบบประสม ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า ครูอุทิศสหกรณ์ศิลป์ไม่พึงพอใจในสถาน
ภาพการปฏิบัติงานของตนเอง เนื่องจากไม่ได้รับความช่วยเหลือครูที่มีฐานะยากจน
รายได้น้อย ไม่มีรายได้พิเศษ ผู้บังคับบัญชาขาดความเข้าใจในสภาพการทำงานของครู
งานที่ห้ามเป็นงานหนักและมากกว่าวิชาอื่นเป็นที่ถูกของสังคม ขาดความก้าวหน้า ซึ่งก็
สอดคล้องกับการศึกษาของ กนัย กิษณบุตร (กนัย กิษณบุตร 2517 : 125) ได้ศึกษา
การดำเนินงานอาชีพเกษตรในโรงเรียนมัธยมแบบประสมแบบสอง ผลของการศึกษาค้นคว้า
พบว่า ครูอาชีพเกษตรที่มีฐานะยากจนทุกคน ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงเพื่อเพิ่มวุฒิ
ของตน

ส่วน กุญฑนาก ยุทธวิสุทธิ (กุญฑนาก ยุทธวิสุทธิ 2522 : 157) ได้ศึกษา
ทัศนคติของครูโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานครที่มีการสอนวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่าง
เป็นครู จำนวน 221 คน ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า ครูมีทัศนคติต่อการสอนวิชาอาชีพ
เชิงนิยาม ครูที่สอนวิชาอาชีพมีทัศนคติเชิงนิยามต่อการสอนวิชาอาชีพมากกว่าครูที่สอน
วิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โจเซฟ (Joseph. 1975 : 4040-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาอาชีพ
ของคณะกรรมการศึกษา ผู้บริหาร ครูอาชีพศึกษา และครูที่ไม่สอนอาชีพศึกษา กลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามี 213 คน ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า ทัศนคติของแต่ละกลุ่ม
ต่อวิชาอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบความแตกต่างมากระหว่างครู
อาชีพศึกษากับครูที่ไม่สอนอาชีพศึกษา และ กาฟฟารี (Ghaffari. 1977 :
1850 -A) ได้วิเคราะห์ทัศนคติต่อวิชาอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามี 240 คน
เป็นคณะกรรมการการศึกษา ครูอาชีพศึกษา ครูที่ไม่สอนอาชีพศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน
และผู้บริหารงานทางอาชีพ ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่าแต่ละกลุ่มมีทัศนคติเชิงนิเสธต่อ
คุณภาพของอาชีพศึกษา

ครูเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญมากต่อการที่จะทำให้หลักสูตรในระดับท้องถิ่น บรรลุตามวัตถุประสงค์ เพราะการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญ โลแกน (Logan. 1977 : 7107 - A) ก็ยังได้ศึกษาอีกว่า หัตถ์คดีของครูอาชีวศึกษากับผู้ที่กลั่นมาเป็นครูอาชีวศึกษา ก่อนที่เรียนที่มหาวิทยาลัย การเห็นและการได้ยิน กลุ่มตัวอย่างเป็นครู 261 คน ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า ครูอาชีวศึกษามีทัศนคติเชิงนิมิตต่อการสอนเด็กที่มหาวิทยาลัย การเห็นในการสอนเป็นรายบุคคล

จากงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นว่า ครูมีทัศนคติค่อนข้างดีต่อการศึกษาดังอาชีพ แต่ ก็ยังเห็นว่าคุณภาพของการศึกษาดังอาชีพยังไม่ดีพอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของวิชาชีพของผู้บริหารการศึกษา

ในด้านทัศนคติของผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ไครท์ส (Crites. 1976 : 2137 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของคณะกรรมการการศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และครูที่สอนในโรงเรียนทางอาชีพกับที่ไม่ได้สอนในโรงเรียนทางอาชีพ ในเม็กซิโก ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้บริหารการศึกษามีทัศนคติเชิงนิมิตต่อการให้เด็กเป็น ศูนย์กลางในการสอนมากกว่าครู และคณะกรรมการการศึกษา ดังนั้นในการสอนควรคำนึงถึงเด็กเป็นพิเศษ

อัลไบรท์ (Albright. 1977 : 7715-A) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบโมโนภาพของทัศนคติของอาชีวศึกษาในอลาบามา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นครูประถมศึกษา 480 คน ครูวิชาสามัญมัธยมศึกษา 482 คน ครูอาชีวศึกษา 66 คน ผู้บริหาร 55 คน ครูแนะแนว 23 คน ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. หนึ่งในสี่ของผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูวิชาสามัญของมัธยมศึกษา มีความรู้สึก ว่านักเรียนที่เรียนอาชีวศึกษาเรียนวิชาการไม่ได้

2. ครูแนะแนว ครูวิชาสามัญมัธยมศึกษา ผู้บริหาร รู้สึกว่านักเรียนในชั้น อาชีวศึกษา หลีกเลียงเรียนทางวิชาการ เพราะไม่คอยฉลาด

3. เกือบร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกทางบวกต่อการเรียน
อาชีวศึกษาในโรงเรียน

4. เวลาเรียนในห้องเรียนอาชีวศึกษาไม่เพียงพอ

ทศมา ชมาเดกา (Schmadeka. 1979:7671-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติ
ต่อวิชาอาชีวศึกษาในรัฐไอโอวา ในการเข้ามีส่วนร่วมทั้งที่มีส่วนรวมในโครงการ กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นผู้ตรวจการศึกษา ครูใหญ่ และครู ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า
กลุ่มผู้บริหารและครูในโครงการทางอาชีพของไอโอวา มีทัศนคติเชิงนิมิตในทุกสิ่งทั้ง กลุ่ม
ที่เข้ามีส่วนร่วมในแทบทุกกรณีทัศนคติเชิงนิมิตสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วม

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ผู้วิจัยจึง เห็นว่าทัศนคติของกลุ่มต่าง ๆ
ดังนี้ คือ นักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา มีส่วนสำคัญมากในการที่จะ
นำพาการศึกษาเพื่อวางรูปแบบและแก้ไขปัญหานั้น จึงได้ศึกษาโดยทั้งสมมุติฐานดังนี้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในหมวด
เกษตรกรรม หมวดอุตสาหกรรม หมวดช่างอุตสาหกรรม ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู
และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย แตกต่างกัน.

วิธีดำเนินการศึกษาก่อนหน้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาก่อนหน้า

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาทำสองขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาอาชีพทั้งสามหมวด ซึ่งมีหมวดเกษตรกรรม
หมวดคหกรรม หมวดช่างอุตสาหกรรม ในจังหวัดเชียงราย ซึ่งมีโรงเรียนหาโรงเรียน
ดังนี้

- 1.1 โรงเรียนกมะละวิทยาคม
- 1.2 โรงเรียนเชียงของวิทยาคม
- 1.3 โรงเรียนแม่จันวิทยาคม
- 1.4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์
- 1.5 โรงเรียนเวียงชัยวิทยาคม

2. เมื่อได้โรงเรียนแล้ว จึงทำการสุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สุ่มมาจากหาโรงเรียน
โดยเลือกสุ่มตามสัดส่วนในแต่ละโรงเรียน แบบ Proportional Stratified Random
Sampling ได้กลุ่มตัวอย่าง 209 คน จากจำนวนทั้งหมดที่เรียนวิชาอาชีพนี้ 450 คน
ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้จำแนกตามวิชาอาชีพ

โรงเรียน	หมวดเกษตรกรรม		หมวดคหกรรม		หมวดช่างอุตสาหกรรม		รวมกลุ่มตัวอย่าง
	ประ- ชากร	กลุ่มตัว อย่าง	ประ- ชากร	กลุ่มตัว อย่าง	ประ- ชากร	กลุ่มตัว อย่าง	
1. โรงเรียนกษมระ วิทยาคม	30	14	32	15	35	16	45
2. โรงเรียนเชียงของ วิทยาคม	27	13	10	5	17	8	26
3. โรงเรียนแม่จันวิทยาคม	34	16	46	21	69	32	69
4. โรงเรียนแม่สาย- ประสิทธิ์ศาสตร์	37	17	31	14	24	11	42
5. โรงเรียนเวียงชัยวิทยาคม	3	1	19	9	36	17	27
รวม	131	61	138	64	181	84	209

2.2 กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง มีจำนวนเป็นไปตามกลุ่มตัวอย่างที่นักเรียน
สุ่มได้ มี 209 คน

2.3 กลุ่มตัวอย่างครู เสาะสุ่มที่ทำการสอนวิชาอาชีพทั้งหมด มีครูสอนหมวด
เกษตรกรรม 9 คน ครูสอนคหกรรม 11 คน ครูสอนช่างอุตสาหกรรม 13 คน รวมทั้งหมด
มี 33 คน ถึงตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างครูจำแนกตามวิชาอาชีพ

โรงเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			รวม
	หมวด เกษตรกรรม	หมวด กหกรรม	หมวด ช่างอุตสาหกรรม	
1. โรงเรียนกมะคะวิทยาคม	1	1	2	4
2. โรงเรียนเวียงของวิทยาคม	1	1	3	5
3. โรงเรียนแม่จันวิทยาคม	4	6	5	15
4. โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์- ศาสตร์	2	2	2	6
5. โรงเรียนเวียงชัยวิทยาคม	1	1	1	3
รวม	9	11	13	33

2.4 กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร เยาวมาทั้งหมดมีจำนวน 39 คน

เครื่องมือและวิธีสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติตามวิธีของ ลิเคอร์ท ซึ่งแบ่งเป็นสองตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยให้ผู้ตอบเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความสั้น ๆ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติตามวิธีของ ลิเคอร์ทจากสมบุรณ์ สุริยวงศ์ (สมบุรณ์ สุริยวงศ์ 2523 : 31 - 57) และจากเช็กส์กี้ โฆวาสินส์ (เช็กส์กี้ โฆวาสินส์ 2520 : 50 - 56) ซึ่งมีข้อเสนอแนะในการสร้างข้อความเพื่อวัดทัศนคติดังนี้

- 1.1 พยายามหลีกเลี่ยงข้อความที่อ้างถึงอิทธิ
- 1.2 พยายามหลีกเลี่ยงข้อความที่เป็นจริง
- 1.3 พยายามหลีกเลี่ยงข้อความที่กำกวม
- 1.4 พยายามหลีกเลี่ยงข้อความที่ไม่อาจแสดงความคิดเห็นหรือไม่เกี่ยวข้องกับ

กับประเด็นที่จะพิจารณา

- 1.5 ข้อความแต่ละข้อความต้องแสดงความคิดเพียงความคิดเดียวที่สมบุรณ์

ในตัวเอง

- 1.6 พยายามเลือกข้อความที่มีลักษณะเป็นกลาง
- 1.7 กำหนดค่าที่บอกลักษณะที่ดีเฉพาะการเลือกใช้อย่างระมัดระวัง
- 1.8 พยายามหลีกเลี่ยงการใช้ข้อความในรูปแบบปฏิเสธซ้อน
- 1.9 ควรมีข้อความประเภทนิยามและประเภทปฏิเสธเท่า ๆ กัน
- 1.10 ข้อคำถามควรเลือกใช้ศัพท์ที่ง่ายและสามัญที่สุด

2. ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 คู่มือการใช้หลักสูตร

3. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพ

4. รวบรวม นำมาสร้างเป็นข้อความ เพื่อวัดทัศนคติต่อวิชาชีพ ตาม

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

5. นำคำถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เกี่ยวข้องทัศนคติ อ่านเพื่อพิจารณาข้อความข้อใดก็หรือไม่ก็อย่างไร กรอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ ควรตัดข้อใดทิ้งและควรเพิ่มเติมอะไร จากนั้นนำมาปรับปรุงเพื่อสร้างแบบสอบถาม ในแต่ละหมวดวิชาโดยใช้ข้อความเกี่ยวกับ นอกจาก

ชื่อหมวดวิชา แบบสอบถามมีลักษณะดังนี้

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรม

คำสั่งให้เขียนเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความ ในช่องที่แสดงว่าท่านรู้สึก
อย่างไรต่อวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรม ซึ่งมีการทำสวนผัก การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงสุกร
การทำสวนไม้ดอกไม้ประดับ ความความรู้สึกที่เป็นจริงของท่าน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วิชาหมวดเกษตรกรรมเรียนแล้ว น่าภูมิใจ					
2. วิชาเกษตรกรรมเรียนแล้วหางาน ทำได้ยาก					
3. วิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมเป็น วิชาที่ล้าหลัง					
ฯลฯ					

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพหมวกคหกรรม

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย / หลังข้อความในช่องที่แสดงว่าท่านรู้สึกอย่างไร
ต่อวิชาชีพหมวกคหกรรม ซึ่งมีทางเย็บเสื้อมา การประดิษฐ์ดอกไม้ใบตอง การทำอาหาร
การทำขนมตามความรู้สึที่เป็นจริงของท่าน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วิชาหมวกคหกรรมเรียนแล้ว น่าสนใจ					
2. วิชาคหกรรมเรียนแล้วทำงานทำ ได้ยาก					
3. วิชาอาชีพหมวกคหกรรมเป็นวิชาที่ ล้าหลัง					
ฯลฯ					

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพหมวกช่างอุตสาหกรรม

คำสั่งแจง ให้เขียนเครื่องหมาย / หลังข้อความในช่องที่แสดงว่าท่านรู้สึก
อย่างไรต่อวิชาชีพหมวกช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมี ช่างไม้ ช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน
งานโลหะ ช่างก่ออิฐถือปูน ความความรู้สึกที่เป็นจริงของท่าน

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1. วิชาหมวกช่างอุตสาหกรรมเรียนแล้ว น่าภูมิใจ					
2. วิชาช่างอุตสาหกรรม เรียนแล้วหางานทำได้ยาก					
3. วิชาอาชีพหมวกช่างอุตสาหกรรม เป็นวิชาที่ล้าหลัง					
ฯลฯ					

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ที่โรงเรียนคอกก่าไต้หวันวิทยาคม โรงเรียน
แม่ใจวิทยาคม โรงเรียนเชียงคำวิทยาคม ในจังหวัดพะเยา ในแต่ละหมวดวิชาอาชีพ
ประมาณหมวดละ 100 คน เพื่อนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความ
เชื่อมั่น

7. การวิเคราะห์ความในแบบสอบถาม ได้กำหนดน้ำหนักในการตอบตัวเลือก
ต่าง ๆ ดังนี้คือ ตรวจให้คะแนนในแบบสอบถามตอนที่ 2

สำหรับแบบสอบถามประเภทนิมาน ตรวจสอบให้คะแนนดังนี้

เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน
เห็นควย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่แน่ใจหรือเฉย ๆ	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่เห็นควย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน

สำหรับแบบสอบถามประเภทนิเสธ ตรวจสอบให้คะแนนดังนี้

ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน
ไม่เห็นควย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่แน่ใจหรือเฉย ๆ	ให้คะแนน 3 คะแนน
เห็นควย	ให้คะแนน 2 คะแนน
เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน

8. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม โดยแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำร้อยละ 25 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ t - test (Edwards. 1958:139) คัดเลือกเอาเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป รวบรวมเป็นแบบสอบถาม โดยแยกเป็นแบบสอบถามวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรม วิชาอาชีพหมวดคหกรรม วิชาอาชีพหมวดช่างอุตสาหกรรม หมวดวิชาชีพแต่ละ 20 ข้อ

9. การหาความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ Coefficient Alpha (Cronbach. 1970 : 161) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

9.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมเท่ากับ

0.7979

9.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวิชาอาชีพหมวดคหกรรมเท่ากับ 0.7651

9.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวิชาอาชีพหมวดช่างอุตสาหกรรม

เท่ากับ 0.8342

10. การหาความเที่ยงตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและหาความเที่ยงตรง
ทางโครงสร้างแบบ Known Group Technique

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตามโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลใน
จังหวัดเชียงราย ที่เปิดสอนวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวดช่าง
อุตสาหกรรม โดยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียน ผู้ปกครอง ครู
ตามหมวดวิชาอาชีพซึ่งแยกออกเป็น 3 หมวดดังกล่าว ส่วนผู้บริหารการศึกษาให้ทำแบบ
สอบถามทั้ง 3 หมวดวิชาอาชีพใ้กรับแบบสอบถามคืนมา คิดเป็นร้อยละตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างและจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนตามหมวด
วิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรม

สถานภาพ	วิชาอาชีพหมวด เกษตรกรรม		วิชาอาชีพหมวด คหกรรม		วิชาอาชีพหมวด ช่างอุตสาหกรรม	
	กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถามที่ ได้รับคืน	กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถามที่ ได้รับคืน	กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถามที่ ได้รับคืน
นักเรียน	61	61	64	56	87	73
ผู้ปกครอง	61	61	64	56	87	73
ครู	9	9	11	10	13	11
ผู้บริหารการศึกษา	39	35	39	35	39	35
รวม	170	166	178	157	226	192
คิดเป็นร้อยละ	97.65		89.08		84.96	

จากตารางแสดงว่าแบบสอบถามของ กลุ่มตัวอย่างวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมได้

รับค่านามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 97.65 แบบสอบถามของ กลุ่มตัวอย่างวิชาอาชีวศึกษาคหกรรมได้รับค่านรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 89.08 ส่วนแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างวิชาอาชีวศึกษางานอุตสาหกรรมได้รับค่านมากที่สุดเป็นร้อยละ 84.96

การชักน่วยำกับขมด

หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว คำนเนินงานเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของกรตอบแบบสอบถามทุกฉบับ คัดเลือกเอาฉบับที่สมบูรณ์ ปรำณวำแบบสอบถามที่ได้รับค่นสมบูรณ์ทุกฉบับและน่ำมำตรวจให้คะแนนตามนำหนักที่กำหนด

2. หาคำนสถิติพื้นฐาน

3. เกณฑ์ในการพิจารณำค่าเฉลี่ยของเบสท์ (Best. 1970 : 166)

โดยกำหนดขอบเขตแท้จริงของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 ถือว่ามีทัศนคติเป็นกลาง ค่าเฉลี่ยสูงกว่า 3.50 ถือว่ามีทัศนคติเชิงนิมำน ค่าเฉลี่ย 2.50 และค่าต่ำกว่าถือว่า เป็นทัศนคติเชิงนิเสธ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามสมมติฐาน โดยใช้ F - test ถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก็ทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้ q - statistic ของ Newman - Keuls Method (Winer. 1971 : 210 - 218)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ขมด

1. คำนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 45})$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียน ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร
การศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าความแปรปรวน (Variance) ใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N - 1)} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 62})$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียน ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร
การศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) ใช้สูตร

$$s = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N - 1)}} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 62})$$

เมื่อ s แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียน ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร
การศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติระหว่างตัวแปร (F - test)

ใช้สูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad (\text{Winer. 1971 : 211})$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าวิกฤตที่ใช้ใน F-distribution
	MS_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ถ้าหากจะแนบเฉลี่ยของตัวแปรที่ตรวจสอบแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q-statistic (q-statistic) แบบ Newman-Keuls Method (Winer. 1971 : 210 - 218)

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

เมื่อ	q	แทน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
	$\bar{T}_{\text{largest}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มหนึ่ง
	$\bar{T}_{\text{smallest}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของอีกกลุ่มหนึ่ง
	n	แทน	Harmonic Mean ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	MS_{error}	แทน	Mean Square ของความคลาดเคลื่อน หรือ MS_w

5. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามและความเที่ยงตรงแบบ Known Group Technique ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{N_H} + \frac{s_L^2}{N_L}}} \quad (\text{Edwards. 1958 : 139})$$

เมื่อ	t	แทน	สถิติที่ใช้ใน t - distribution
	$\bar{X}_H$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	s_H^2	แทน	ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มสูง
	s_L^2	แทน	ความแปรปรวนของการกระจายของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มต่ำ

6. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ Coefficient Alpha

(Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha_k = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_{xi}^2}{s_{xt}^2} \right]$$

เมื่อ	α_k	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม
	s_{xi}^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อคำถาม
	s_{xt}^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งหมด

ผลการศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ดังนี้

N	แทน	จำนวนหน่วยแบบสอบถาม
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม
MS_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
df	แทน	ค่าความเป็นอิสระที่จะแปรปรวน
q	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม
*	แทน	นัยสำคัญที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญที่ระดับ .01

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลจะได้นำเสนอตามลำดับชั้นดังนี้

1. การหาค่าเฉลี่ยเพื่อหาทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัด เชียงราย ซึ่งแบ่งออกตามหมวดวิชาอาชีพดังนี้

1.1 ทศนคติทอวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

1.2 ทศนคติทอวิชาอาชีพหมวดคหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

1.3 ทศนคติทอวิชาอาชีพหมวดช่างอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

2. เปรียบเทียบทศนคติทอวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน ซึ่งแบ่งออกตามหมวดวิชาอาชีพดังนี้

2.1 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทศนคติทอวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

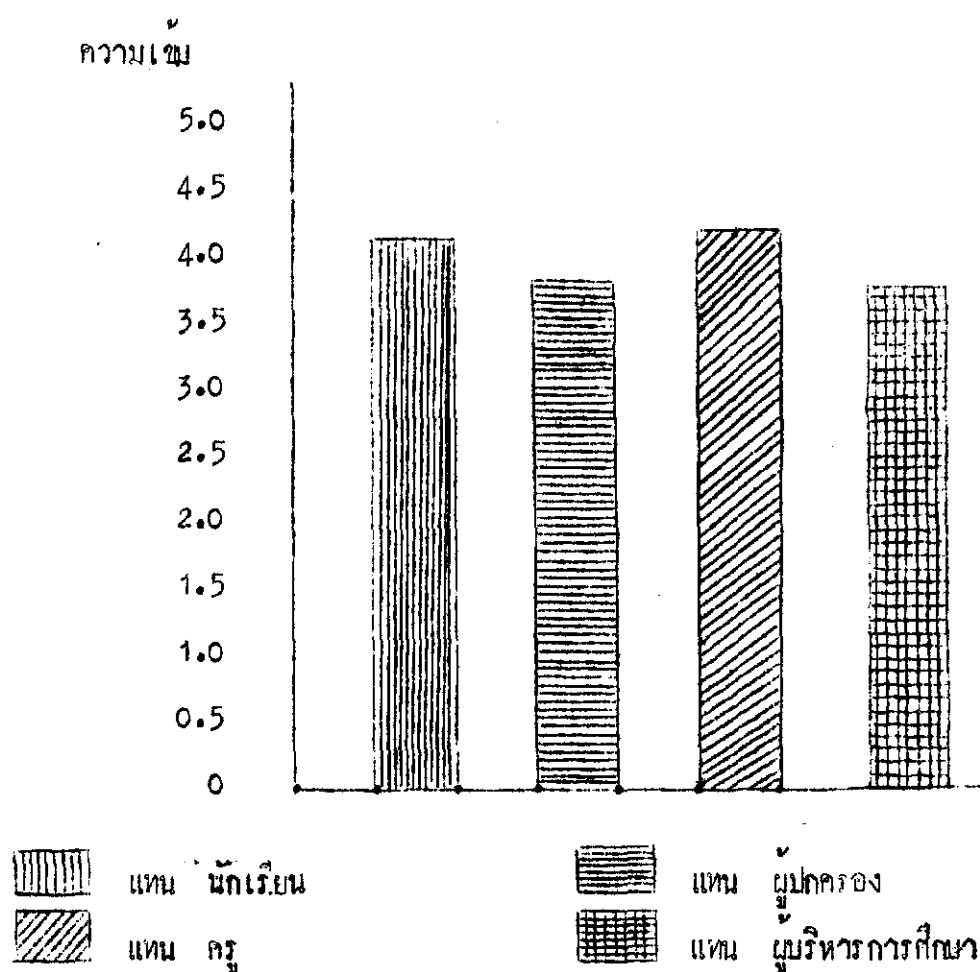
2.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทศนคติทอวิชาอาชีพหมวดคหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

2.3 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทศนคติทอวิชาอาชีพหมวดช่างอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าเฉลี่ยเพื่อหาทศนคติทอวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย ซึ่งแบ่งออกตามหมวดวิชาอาชีพ ดังนี้

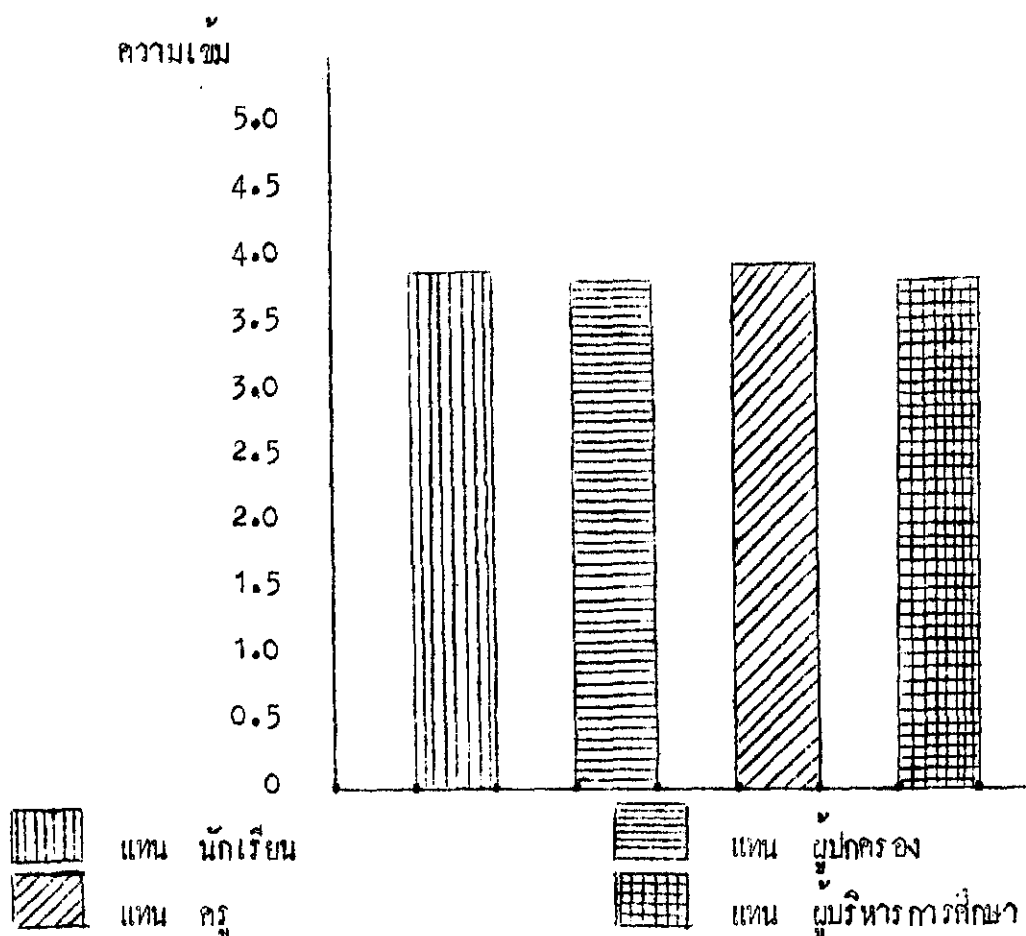
1.1 ทักษะการอ่านออกเสียงของครู อบรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย โดยความเข้มของทักษะการอ่านออกเสียงนี้ นักเรียนได้ 4.1738 ผู้ปกครองได้ 3.9497 ครูได้ 4.2944 และผู้บริหารการศึกษาได้ 3.9457 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์กำหนดค่าเฉลี่ยของเบสแล้วเมื่อค่าเฉลี่ยค่าสูงกว่า 3.50 แสดงว่านักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงรายมีทักษะการอ่านออกเสียงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้เห็นเด่นชัดจึงเขียนเป็นภาพดังนี้

ภาพประกอบ 1 ความเข้มของทักษะการอ่านออกเสียงของครู อบรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

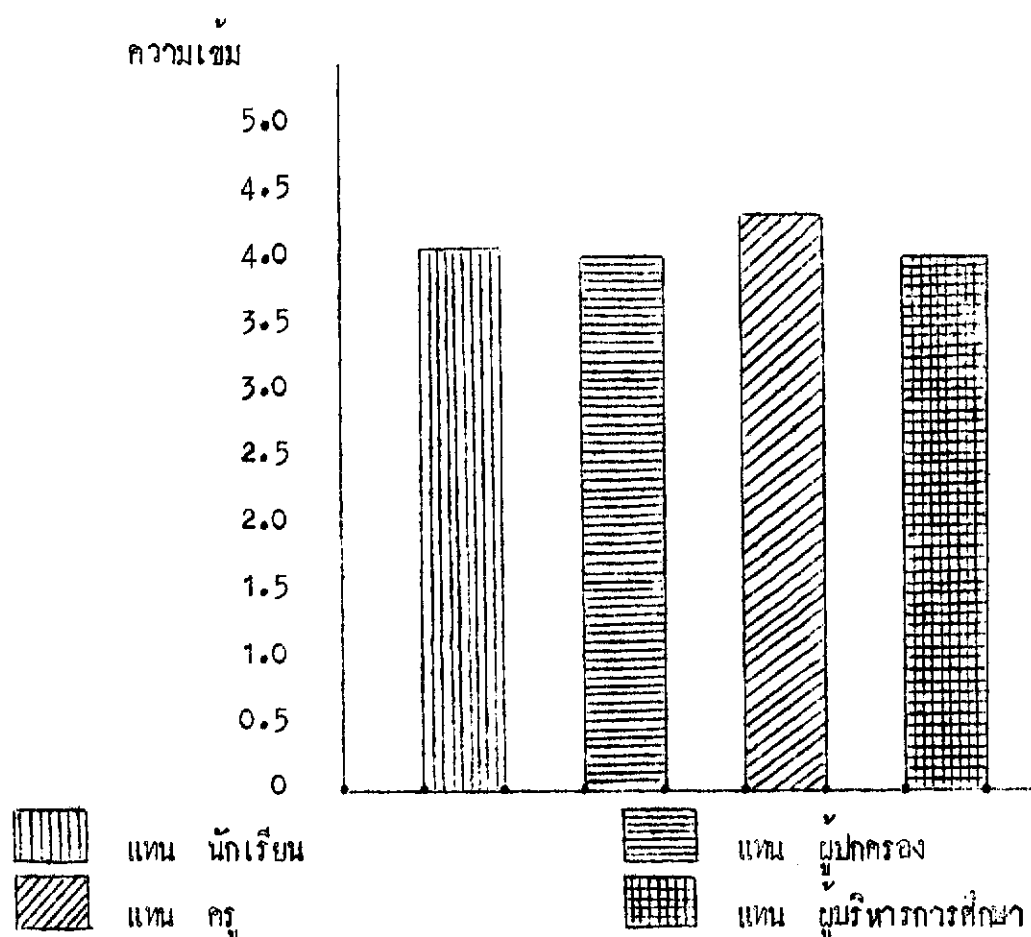
1.2 ทักษะจิตวิทยาอาชีพหมวดคหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย โดยค่าความเข้มของทัศนคติดังต่อไปนี้ นักเรียนได้ 3.8509 ผู้ปกครองได้ 3.8259 ครูได้ 3.9750 และผู้บริหารการศึกษาได้ 3.8114 เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์กำหนดค่าเฉลี่ยของเบสท์ เมอคาเฉลี่ยมีค่าสูงกว่า 3.50 แสดงว่านักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาใน จังหวัดเชียงรายมีทัศนคติเชิงนิมิตต่อวิชาอาชีพหมวดคหกรรม เพื่อให้เห็นคุณค่าจึงเขียนเป็น ภาพดังนี้

ภาพประกอบ 2 ความเข้มของทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวดคหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

1.3 ทักษะการคิดวิเคราะห์ของวิชาชีพทางอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย โดยค่าความเข้มของทัศนคติดังต่อไปนี้ นักเรียนได้ 4.0822 ผู้ปกครองได้ 4.0178 ครูได้ 4.2954 และผู้บริหารการศึกษาได้ 3.9700 เมื่อพิจารณาค่าเกณฑ์กำหนดค่าเฉลี่ยของเบสท์ เมื่อค่าเฉลี่ยมีค่าสูงกว่า 3.50 แสดงว่านักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาใน จังหวัดเชียงรายมีทัศนคติเชิงนิมิตต่อวิชาชีพทางอุตสาหกรรม เพื่อให้เห็นเด่นชัดจึงเขียน เป็นภาพดังนี้

ภาพประกอบ 3 ความเข้มของทัศนคติต่อวิชาชีพทางอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา ในจังหวัดเชียงราย โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน

สมมติฐาน ทัศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม หมวดช่างอุตสาหกรรม ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา ในจังหวัดเชียงรายแตกต่างกัน

2.1 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษาหมวดเกษตรกรรม ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษา

เกษตรกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2.4660	3	0.8220	5.1389**
ภายในกลุ่ม	25.9136	162	0.1600	
รวมทั้งหมด	28.3796	165		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F_{.01}(3, 162) = 3.78$

จากตารางแสดงว่าทัศนคติของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา ต่อวิชาอาชีวศึกษาหมวดเกษตรกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพื่อเป็นการตรวจสอบว่ากลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มให้ทัศนคติแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q - statistic (q - statistic) แบบ Newman - Keuls Method ปรากฏผลการางต่อไปนี้

ตาราง 5 เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษาที่พบวาทกรรมตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู
และผู้บริหารการศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่เป็นรายคู่

ค่าเฉลี่ย	ผู้ปกครอง (3.4974)	ผู้บริหาร (3.9457)	นักเรียน (4.1738)	ครู (4.2944)
ผู้ปกครอง	—	0.4483**	0.6764**	0.7970**
ผู้บริหาร		—	0.2281	0.3483**
นักเรียน			—	0.7270**
ครู				—

	r	2	3	4
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q.99(r, 162)	3.643	4.120	4.403
	q.99(r, 162)	0.230	0.274	0.279

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางแสดงว่าทัศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษาที่พบวาทกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของ ผู้บริหารการศึกษา กับ ผู้ปกครอง นักเรียนกับผู้ปกครอง ครูกับผู้ปกครอง ครูกับผู้บริหารการศึกษา ครูกับนักเรียน พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนของนักเรียนกับผู้บริหารไม่พบความแตกต่างกันแต่อย่างใด

2.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพหมวดคหกรรม
ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู
และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพหมวด
คหกรรม ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน
ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	0.2284	3	0.7061	0.5356
ภายในกลุ่ม	21.7491	153	0.1422	
รวมทั้งหมด	21.9775	156		

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $F_{.05}(3, 153) = 2.60$

จากตารางแสดงว่าทัศนคติของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา
ต่อวิชาชีพหมวดคหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ไม่พบความ
แตกต่างนั้นแต่อย่างใด

2.3 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวดช่างอุตสาหกรรม
ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ญูปครอง
ครู และผู้บริหารการศึกษา ในจังหวัดเชียงราย ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 7 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาอาชีพ
หมวดช่างอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
ระหว่างนักเรียน ญูปครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1.0084	3	0.3361	2.7098*
ภายในกลุ่ม	23.3197	188	0.1240	
รวมทั้งหมด	24.3281	191		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $F_{.05}(3, 188) = 2.60$

จากการแสดงว่าทัศนคติของนักเรียน ญูปครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา
ต่อวิชาอาชีพหมวดช่างอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 พบ
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อเป็นการตรวจสอบว่ากลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มใดมีทัศนคติแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่
โดยใช้ Studentized q - statistic (q - statistic)แบบ Newman - Keuls
Method ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษาของบุคลากรตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และ
ผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่เป็นรายกลุ่ม

ค่าเฉลี่ย	ผู้บริหารการศึกษา (3.9700)	ผู้ปกครอง (4.0176)	นักเรียน (4.0822)	ครู (4.2955)
ผู้บริหารการศึกษา	—	0.4780	0.1122	0.3255*
ผู้ปกครอง		—	0.0644	0.2777*
นักเรียน			—	0.2133
ครู				—

	r	2	3	4
$\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	q.95 (r, 188)	2.772	3.314	3.633
	q.95 (r, 188)	0.177	0.212	0.232

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางแสดงว่าทัศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษาของบุคลากรตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของ ครูกับผู้บริหารการศึกษา ครูกับผู้ปกครอง
พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน
แต่อย่างใด.

สรุปย่อ อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนิสิตอาชีวศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนิสิตอาชีวศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรม ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาทั้งสองชั้นตอนดังนี้

1. เลือกโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาอาชีวศึกษาทั้งสามหมวด ซึ่งมีหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรม ในจังหวัดเชียงราย ซึ่งมีโรงเรียนห้าโรงเรียน ดังนี้

- 1.1 โรงเรียนดงมะขะวิทยาคม
- 1.2 โรงเรียนเชียงทองวิทยาคม
- 1.3 โรงเรียนแม่จันวิทยาคม
- 1.4 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์
- 1.5 โรงเรียนเวียงชัยวิทยาคม

2. เมื่อได้โรงเรียนแล้วจึงทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- 2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สุ่มมาจากห้าโรงเรียน

โดยเลือกสุ่มตามสัดส่วนในแต่ละโรงเรียน แบบ Proportional Stratified Random

Sampling ได้กลุ่มตัวอย่าง 209 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่เรียนวิชาอาชีพนี้ 450 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง มีจำนวนเป็นไปตามกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่สุ่มได้ 209 คน

2.3 กลุ่มตัวอย่างครู เอาผู้ที่ทำการสอนวิชาอาชีพทั้งหมด มีครูสอนหมวดเกษตรกรรม 9 คน ครูสอนคหกรรม 11 คน และครูสอนช่างอุตสาหกรรม 13 คน รวมทั้งหมด 33 คน

2.4 กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารการศึกษา เอามาทั้งหมดมีจำนวน 39 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยให้ผู้ตอบเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความสั้น ๆ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งแยกออกเป็นหมวดวิชาอาชีพนี้ หมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม หมวดช่างอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ดำเนินงานเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ คัดเลือกเอาฉบับที่สมบูรณ์ ปรากฏว่าแบบสอบถามที่ได้รับคืนสมบูรณ์ทุกฉบับ และนำมาตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักที่กำหนด

2. ทาคาสถิติพื้นฐาน

3. เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยไของเบสต์ (Best. 1970 : 166) โดยกำหนดขอบเขตแท้จริงของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 ถือว่ามีทัศนคติเป็นกลาง ค่าเฉลี่ยสูงกว่า 3.50 ถือว่ามีทัศนคติเชิงนิมมาน ค่าเฉลี่ย 2.50 และต่ำกว่า ถือว่าเป็นทัศนคติเชิงนิเสธ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามสมมติฐาน โดยใช้ F - test
 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้ q - statistic
 ของ Newman - Keuls Method (Winer. 1971 : 210 - 218)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

1.1 ทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัด
 เชียงรายเป็นทัศนคติเชิงนิมมาน

1.2 ทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวดสหกรณ์ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัด
 เชียงรายเป็นทัศนคติเชิงนิมมาน

1.3 ทัศนคติต่อวิชาอาชีพหมวดช่างอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
 ตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาใน
 จังหวัดเชียงรายเป็นทัศนคติเชิงนิมมาน

2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
 2521 ในหมวดเกษตรกรรม หมวดสหกรณ์ และหมวดช่างอุตสาหกรรม ระหว่าง

นักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

2.1 ทศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษาที่หมวดเกษตรกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงรายพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จากการทดสอบรายคู่ มีคู่ที่แตกต่างกันดังนี้

- 2.1.1 ผู้บริหารการศึกษากับผู้ปกครอง
- 2.1.2 นักเรียนกับผู้ปกครอง
- 2.1.3 ครูกับผู้ปกครอง
- 2.1.4 ครูกับผู้บริหารการศึกษา
- 2.1.5 ครูกับนักเรียน

ส่วนชองนักเรียนกับผู้บริหารการศึกษามีพบความแตกต่างกัน

2.2 ทศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษาที่หมวดอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงรายไม่พบความแตกต่างกันแต่อย่างใด

2.3 ทศนคติต่อวิชาอาชีวศึกษาที่หมวดอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่มีคู่ที่พบความแตกต่างกันมีดังนี้

- 2.3.1 ครูกับผู้บริหารการศึกษา
- 2.3.2 ครูกับผู้ปกครอง

นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่างกันแต่อย่างใด

อภิปรายผล

จากการศึกษาคนควาพบว่า

1. ทักษะจิตวิทยาอาชีพหมวดเกษตรกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัด เชียงราย เป็นทัศนคติเชิงนิมิต ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษา คนควาของริชาร์ดส (Richards. 1978 : 844-A) ที่พบว่านักเรียนที่เลือกเรียนอาชีพศึกษามีทัศนคติเชิงนิมิตมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เลือก สำหรับผู้ปกครองนักเรียนที่เลือกเรียนวิชา อาชีพเกษตรกรรมจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของคอสเตอร์ (Koster. 1978 : 814-A) ซึ่งได้ทำการทดลองโดยให้ผู้ปกครองอ่านหนังสือวิชาอาชีพ พบว่าผู้ปกครองมีทัศนคติเชิงนิมิตต่อวิชาอาชีพเพิ่มขึ้น จะเห็นได้ว่าถ้ามีประสบการณ์ทาง ด้านวิชาอาชีพในทางที่ดีจะส่งผลให้มีทัศนคติเชิงนิมิตด้วย ในด้านทัศนคติของครูก็สอดคล้อง กับผลของการศึกษาค้นคว้าของคณีย์ กิหมบุตร (คณีย์ กิหมบุตร 2517 : 232) ซึ่งพบ ว่าครูในโรงเรียนมัธยมแบบผสมแบบสองส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการจัดสอนวิชาอาชีพ เกษตรก็พอสมควร และให้ความร่วมมือแก่แผนกวิชาเกษตรในโรงเรียนก็พอสมควร ใน ด้านผู้บริหารการศึกษานั้น สอดคล้องกับการศึกษาของแมกกี (McGhee. 1974 : 3590-A) ได้ศึกษามากกว่าพบว่า ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ และครูแนะแนว มีทัศนคติเชิงนิมิตต่อ ครูเกษตรกรรม และวิชาอาชีพเกษตรกรรมในโรงเรียนมัธยมเทศบาลของเวอร์จิเนียตะวันตก
2. ทักษะจิตวิทยาอาชีพหมวดเกษตรกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงรายเป็น ทัศนคติเชิงนิมิต ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของสเติร์นโกล (Sturniolo. 1977 : 5581-A) ที่พบว่านักเรียนส่วนมากมีทัศนคติต่อการศึกษาวินิจฉัย สำหรับผู้ปกครองนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมซึ่งมีทัศนคติเชิงนิมิตสอดคล้องกับ การศึกษาของจำเนียร์ นอยทาซาง (จำเนียร์ นอยทาซาง 2523 : 78) ซึ่งศึกษาถึง ความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับเรื่องการเรียนวิชาอาชีพของเด็กตามหลักสูตรมัธยมศึกษา

คอนคิน พุทธศักราช 2521 พบว่าผู้ปกครองโดยส่วนรวมมีความต้องการให้โรงเรียน
เปิดสอนวิชาอาชีพที่มีอยู่ในชุมชนมีถึงร้อยละ 93.17 ส่วนทัศนคติของครูก็สอดคล้องกับผล
ของการศึกษาคุณค่าของ บุญทอน ยูทวิชิต (บุญทอน ยูทวิชิต 2522 : 121)
พบว่าทัศนคติของครูต่อการสอนวิชาอาชีพเป็นทัศนคติเชิงนิมิต ในค่านิยมบริหารการศึกษา
ก็สอดคล้องกับการศึกษาของ ฌาเวกา (Schmadeka. 1979 : 7671-A) ที่พบว่า
กลุ่มผู้บริหาร และครูในโครงการทางอาชีพของไอโอวา มีทัศนคติเชิงนิมิตในทุกสิ่งกับ
กลุ่มที่เข้ามีส่วนร่วมในแต่ละบุคคลมีทัศนคติเชิงนิมิตสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วม

3. ทัศนคติต่อวิชาอาชีพพบวาทองอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัด
เชียงใหม่เป็นทัศนคติเชิงนิมิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ริชาร์ด (Richards.
1978 : 841 - A) ที่พบว่านักเรียนที่เลือกเรียนอาชีพศึกษาทัศนคติเชิงนิมิตมากกว่า
นักเรียนที่ไม่ได้เลือก สำหรับทัศนคติของผู้ปกครองก็สอดคล้องกับการศึกษาคุณค่าของ
จำเนียร นอยทาชาง (จำเนียร นอยทาชาง 2523 : 86) ซึ่งศึกษาถึงความ
ต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้วิชาอาชีพของเด็กตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521 พบว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาเกือบทุกระดับ ยกเว้นระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 และอาชีพศึกษา มากกว่าร้อยละ 90 มีความต้องการให้โรงเรียน
เปิดสอนวิชาอาชีพที่มีอยู่ในชุมชน ซึ่งก็เป็นผลอันหนึ่งที่มาจากการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาอาชีพ
ส่วน แรงค์ ชูชีพ (แรงค์ ชูชีพ 2519 : 75) ที่ได้ศึกษาค้นคว้าพบว่าครูผู้สอนศิลป
ปฏิบัติคิดว่าวิชาอาชีพศึกษาควรจัดเป็นวิทยายกขึ้นในหลักสูตร ซึ่งก็เป็นผลของการมีทัศนคติที่ดี
และเห็นคุณค่าในวิชาอาชีพ นอกจากนี้ อัลไบรท์ (Albright. 1977 : 7715 - A)
ได้ศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบมโนภาพของทัศนคติต่ออาชีพศึกษาในอดามมา กลุ่มตัวอย่างมี ครู
ผู้บริหาร ครูแนะแนว พบว่าเกือบร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกลึกซึ้งทางบวกต่อ
แผนการเรียนอาชีพศึกษาในโรงเรียน

4. ทักษะจิตวิทยาอาชีพหมวดเกษตรกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัด เชียงรายพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้จึง เป็นการยืนยันได้ว่าทัศนคติของนักเรียน ผู้ปกครอง ครูและผู้บริหารการศึกษา ถึงแม้จะเป็นไปในเชิงนิมิตแต่ก็มีความแตกต่างกัน เพราะกลุ่มบุคคลแต่ละกลุ่มได้รับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ทางด้านวิชาอาชีพไม่เหมือนกัน กลุ่มที่พบความแตกต่างกัน รายคู่ครั้งนี้ คือ ผู้บริหารการศึกษากับผู้ปกครอง นักเรียนกับผู้ปกครอง ครูกับผู้ปกครอง ครูกับผู้บริหารการศึกษาและครูกับนักเรียน ส่วนของนักเรียนกับผู้บริหารการศึกษาไม่พบ ความแตกต่างกัน

5. ทักษะจิตวิทยาอาชีพหมวดคหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่พบ ความแตกต่างกันแต่อย่างใด ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าหมวด คหกรรมเป็นวิชาอาชีพที่เรียนแล้วนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ทันที นักเรียนได้มีโอกาสฝึกหัด อย่างแท้จริงเพราะในการศึกษาวิชาอาชีพนี้วัสดุอุปกรณ์ในการศึกษาใช้เงินไม่มาก จึงสามารถ เปิดสอนได้ความพอเพียง นอกจากนั้นผู้ปกครองนักเรียนในระดับมัธยมเป็นส่วนใหญ่มีความ ต้องการให้นักเรียนช่วยเหลืองานบ้าน จึงมีความต้องการให้นักเรียนศึกษาวิชาอาชีพคหกรรม จากการศึกษาของ จำเนียร น้อยทาซาง (จำเนียร น้อยทาซาง 2523 : 83) พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาอาชีพหมวดคหกรรมมากกว่าหมวดเกษตรกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรม

6. ทักษะจิตวิทยาอาชีพหมวดช่างอุตสาหกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัด เชียงรายพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงยืนยันได้ว่าทัศนคติของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาแตกต่างกัน กลุ่มที่พบความแตกต่างกัน มีดังนี้คือ ครูกับผู้บริหารการศึกษา ครูกับผู้ปกครอง ซึ่งอาจ

เนื่องมาจากการจัดสอนวิชานี้ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์มากและมีราคาแพง จึงทำให้ผู้บริหารให้ความสำคัญในด้านนี้ไม่มากเท่าที่ควร ประกอบกับการเรียนวิชาอาชีพในหมวดนี้จะไม่ได้นัดให้เท่าที่ควร ถ้าหากการฝึกปฏิบัติอย่างแท้จริง นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกันอย่างใด

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. จากการศึกษาค้นคว้าพบว่านักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา มีทัศนคติเชิงนิมิตต่อวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรม แต่ยังไม่มากจนเป็นที่น่าพอใจ อาจสรุปได้ว่า ควรปรับปรุงดังต่อไปนี้.

1.1 ครูควรปรับปรุงด้านการสอนวิชาอาชีพ ให้เป็นไปตามจุดประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาอาชีพ

1.2 ผู้บริหาร การศึกษาคควรจัดให้มีการสอนวิชาอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนให้มากที่สุดเพื่อให้เกิดผลดีต่อทุกฝ่าย

1.3 การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพควรให้มีความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้ปกครอง และสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น เพื่อจะได้นำเอาวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้

2. จากผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหาร การศึกษา ต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ปรากฏว่าวิชาอาชีพในหมวดเกษตรกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรม มีทัศนคติแตกต่างกับ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมทัศนคติเชิงนิมิตในหมวดเกษตรกรรมและหมวดช่างอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดผลดีต่อการเรียนการสอนวิชาอาชีพต่อไปโดยวิธีการดังต่อไปนี้คือ

2.1 ด้านการเรียนการสอน

2.1.1 การสอนวิชาอาชีพควรเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ในภาคปฏิบัติ ควรให้ผลงานปรากฏจริง ๆ เพราะจากผลงานทางด้านการปฏิบัติจะมีส่วนช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคนที่เกี่ยวข้องโดยรวมทั้งตัวของนักเรียนเองด้วย

2.1.2 การสอนควรจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.3 ควรให้มีการฝึกปฏิบัติงานด้านการสอนแก่ครูที่เข้ามาสอนวิชาอาชีวศึกษาที่ไม่ได้รับการศึกษาค้นวิชาครูมาก่อน

2.1.4 ควรมีการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และผลการสอนวิชาอาชีวศึกษาต่อสาธารณชนให้ทั่วถึง เพื่อให้เกิดความเข้าใจขึ้น

2.2 ด้านหลักสูตร

2.2.1 ควรจัดให้มีรายวิชาที่นักเรียนได้ศึกษาดังวิธีการจัดการในอาชีวศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น มีทิศทางของตัวเองที่จะออกไปประกอบอาชีพได้อย่างแท้จริง

2.2.2 หลักสูตรในโรงเรียนควร เปิดให้กว้างขวางตามหลักการจริง ๆ เพื่อให้นักเรียนจะได้มีโอกาสเลือกเรียน ได้มากที่สุด

2.3 ด้านที่เกี่ยวข้องกับชุมชน

2.3.1 ควรให้นักเรียนและครู ได้ออกปฏิบัติงานทางด้านวิชาอาชีวศึกษาในชุมชนอย่างแท้จริง เพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

2.3.2 ควรมีการปรึกษาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับวิชาอาชีวศึกษากับบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาอาชีวศึกษาที่มีต่อนักเรียนที่เรียนวิชาอาชีวศึกษา

2. ศึกษาความต้องการแรงงานในระดับการศึกษาต่าง ๆ ของสถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาอาชีวศึกษาที่เปิดสอน

3. วิเคราะห์หลักสูตรวิชาอาชีวศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

4. ศึกษาประเมินผลประสิทธิภาพของนักเรียนที่เรียนวิชาอาชีวศึกษาในการทำงาน.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก้อ สวัสดิภาพิธิย์ "โฉมหน้าใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษา" ใน การพัฒนาการบริหาร
ตามแนวหลักสูตรใหม่ หน้า 19 - 29 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2521
- _____ "มัธยมศึกษาเพื่องานอาชีพ" สามัญศึกษา 5 : 3 - 10 พฤษภาคม 2520
- "การศึกษาวชิราวุธ" สามัญศึกษา 8 : 8 - 20 สิงหาคม 2521
- กฤษณานาค ยุทธวิสุทธิ ทัศนคติของครูโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานครที่มีต่อ
สอนวิชาอาชีพ วิทยานิพนธ์ พศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2522, 157 หน้า อักษรสำเนา
- จังหวัด, สำนักงาน แผนพัฒนาจังหวัดพะเยา หน้า 24 - 53 สำนักงานจังหวัดพะเยา
 2523
- จำเนียร แอทยาช่าง ความคงการของรูปแบบการสอนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้วิชาอาชีพของ
เด็กตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ 2521 หน่วยศึกษานิเทศก์
 เขตการศึกษา 5 2523, 95 หน้า
- สงค์ วรพันธ์ "หลักการมัธยมศึกษา" ใน การพัฒนาการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
 หน้า 11 - 14 โรงพิมพ์ศาสนา 2522
- ฐิติ์ อภินิเวศ ทัศนคติต่อการสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน 2518, 32 หน้า
- เจดีย์ศักดิ์ ไชยสินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2520, 130 หน้า
- ณรงค์ ฐิติ์ ความคิดเห็นของครูสอนวิชาศิลปปฏิบัติที่มีต่อวิชาอาชีพศึกษาในโรงเรียน
มัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 วิทยานิพนธ์ วท.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 2519, 101 หน้า อักษรสำเนา

กนิย กิษณบุตร การศึกษาเบื้องต้นของการดำเนินงานอาชีพเกษตรในโรงเรียนมัธยม

แบบประสม 2 พ.ศ. 2509 - 2513 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย-

เกษตรศาสตร์ 2517, 236 หน้า อุดรธานี

ชญ แสงศักดิ์ "การสอนงานอาชีพในโรงเรียนประถมและมัธยม" นิพนธ์

24 : 15 - 17 13 ธันวาคม 2518

นายกรัณนตรี, สำนัก สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และ

รายงานการ พ.ศ. 2520 สายสามัญ รายจังหวัด หน้า 11 โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการ

คณะรัฐมนตรี 2521

นาวัน รุ่งรส เปรียบเทียบเรื่อง การตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียน มัธยมศึกษา

ปีที่ 3 ประเภทสหศึกษาระหว่างมัธยมแบบประสม และโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514,

108 หน้า อุดรธานี

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย

ไทยวัฒนาพานิช 2520, 143 หน้า

ประมวล วิทยาการ ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน

โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 132 หน้า อุดรธานี

เป็รื่อง จันดา การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แตกต่างกันในโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคเหนือ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 144 หน้า อุดรธานี

ลาวลัย อมทองจันทร์ "การบริหารและการจัดโรงเรียนตามแนวหลักสูตรใหม่" ใน การ

พัฒนาการบริหารตามแนวหลักสูตรใหม่ หน้า 38 - 41 กรมสามัญศึกษา กระทรวง

ศึกษาธิการ 2521

วิจารณ์ ระวิวังต์ "เด็กไทยกับการเตรียมตัวเพื่อการมีงานทำ" การศึกษาแห่งชาติ

5 : 1 - 12 มิถุนายน - กรกฎาคม 2523

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 6 ม.ป.ท. 2523,
181 หน้า

ศรีสุภา สามะพุทธิ ปัจจัยที่มีผลต่อการสอนและการปฏิบัติงานของครูอุตสาหกรรมศิลป์
ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2517, 96 หน้า อักสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
2521 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2520, 75 หน้า

_____ แนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง)
อภินิหารพิมพ์ 2522, 1 เล่ม (หน้าไม้ติดก๊อปปี้)

_____ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องให้เพิ่มเติมรายวิชาอาชีพในหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (เพิ่มเติมครั้งที่ 2, 3) พุทธศักราช 2523
ม.ป.ท. 2521, 3 เล่ม

_____ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 โรงพิมพ์ในเครือไปรษณีย์
2520, 12 หน้า

_____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จงเจริญการพิมพ์ 2520,
252 หน้า

_____ สนั่น ประจักษ์วิตร การศึกษาเปรียบเทียบของคํ่าประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมแบบ
ธรรมดาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2514 ปรินิพนธ์ ศศ.ม.
วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ประสานมิตร 2514, 134 หน้า อักสำเนา

สมบูรณ์ จิตพงศ์ การประเมินผลหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปรินิพนธ์ ศศ.ค. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 119 หน้า อักสำเนา

- สมบูรณ์ อิศพงศ์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 197 หน้า
- สมบูรณ์ สุริยวงศ์ การสร้างแบบทดสอบ 3 มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2523, 84 หน้า
- สมพงษ์ นาระวัง การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512 ปริชญานีพนธ์ กทม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2513, 161 หน้า อักษรย่อ
- สมศักดิ์ สันติสุขเวช เครื่องมือวัดจุดประสงค์ของการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2520, 52 หน้า
- "สรุปปัญหาแรงงานและการมีงานทำในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต" การศึกษาแห่งชาติ 5 : 54 - 59 มิถุนายน - กรกฎาคม 2523
- "สรุปผลการปฏิบัติงานตามโครงการทดลองส่งเสริมการสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับตำบล พ.ศ. 2519 - 2523" สามัญศึกษา 5 : 34 - 40 สิงหาคม-กันยายน 2523
- สวัสดิ์ จงกล "ก่อนที่หลักสูตร พ.ศ. 2521 จะเข้าสู่ห้องเรียน" สภาการศึกษาแห่งชาติ 3 : 20 - 28 กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2521
- สามัญศึกษา, กรม กองแผนงาน "ขอเสนอแนะนโยบายการมัธยมศึกษา" ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน กรมสามัญศึกษา หน้า 9 - 12 ม.ป.ท. 2523
- สายหยุด จำปาทอง "แนวโน้มของการจัดการศึกษาในประเทศไทย" ใน การพัฒนาการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา หน้า 123 - 126 โรงพิมพ์ศาสนา 2522
- ลีปนนต์ เกตุทัต "แนวโน้มนโยบายการจัดมัธยมศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529)" เอกสารประกอบการบรรยาย ตุลาคม - พฤศจิกายน 2523, 5 หน้า

สุวรรณ จันทรม "โรงเรียนมัธยมศึกษากับหลักสูตรใหม่" ใน การพัฒนการบริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษา หน้า 185 - 188 โรงพิมพ์ศาสนา 2522
 อรษา บุญศรี ทศนีย์ ชรมชัย และ กิตติศักดิ์ สันตวนิช "ปัญหาการวางแผนของ
 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับกลางและระดับสูง" การศึกษานานาชาติ 5 : 46 - 53
 มิถุนายน - กรกฎาคม 2523

Albright, Boyce Singleton. "The Development of a Conceptual Model
 for the Improvement of Attitudes toward Vocational Education in
 the Alabama Public Schools," Dissertation Abstracts Interna-
tional. 37 : 7715-A, June, 1977.

Best, John W. Research in Education. 2nd ed., Englewood Cliffs,
 Prentice-Hall, 1970. 166 p.

Blackburn, Salah Pauline Sturdivant. "Relationship of Selected to
 Occupational and Educations and Expectations of Female High
 School Seniors," Dissertation Abstracts International.
 35 : 4152-A, January, 1975.

Bourke, Gerard Joseph. "The Expressed Career Choice Attitudes of
 Students in Jesuit High Schools in Japan and the United States,"
Dissertation Abstracts International. 37 : 2628-A, November,
 1976.

Brown, John Walter. "An Investigation of the Attitudes of Black
 and Non-black Students toward Vocational," Dissertation Abstracts
International. 37 : 7101 - 7102-A, May, 1977.

Bruce, E. Ray and others. "A Review of Recent Proposals for Reform
 in Secondary Education," The Educational Forum. 40 : 263 - 277,
 March, 1976.

- Collazo, Jenaro. "Occupational Plans of Puertorican Youth,"
Dissertation Abstracts International. 28 : 2543 - 2535 - A,
October, 1967.
- Cooker, Phillip George. "Vocational Values of Elementary School
Children as They Relate to Sex and Level in School," Dissertation
Abstracts International. 35 : 6121-A, May, 1972.
- Cronbach, Lee J. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed.,
New York, Harper and Row, 1970. 752 p.
- Edwards, Allen L. Statistical Analysis. 2nd ed., New York, Rinehart
and Company, Inc., 1958. 234 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology Education.
3rd ed., New York, McGraw-Hill Book Company, 1971. 496 p.
- Frishberg, Melville. "Attitudes of British and American Mothers
toward Education and toward Schooling of Their Children as Related
to National Background, Educational Level, and Work Experience,
United States Dependents Schools, United Kingdom," Dissertation
Abstracts International. 39 : 3932-A, January, 1979.
- Ghaffari, Joe H. "An Analysis of Attitudes toward Career Education,"
Dissertation Abstracts International. 38 : 1850 - A, October,
1977.
- Hoppeck, Robert. Occupational Information. 3rd ed., New York,
McGraw-Hill Book Company, 1967. 598 p.
- Joseph, Charles. "A Comparative Analysis of Attitudes toward Career
Education," Dissertation Abstracts International. 35 : 4040-A,
January, 1975.

- Koster, Kristine Rae. "Career Education for Moderately Mentally Related Students : An Investigation of Parents and Teachers Attitudes," Dissertation Abstracts International. 39 : 814-A, August, 1978.
- Logan, Frederick Pomeroy. "Attitudes of Secondary Vocational and Pre-vocational Teachers in Virginia toward Integrating Visually and Hearing Handicapped Students into Regular Classes," Dissertation Abstracts International. 37 : 7107 - A, May, 1977.
- Mcghee, Maxie Bennet. "Attitude of Supperintendents, Principals, County Vocational Directors and Guidance Counselors Regarding Vocational Agriculture in the Public Secondary School of West Virginia," Dissertation Abstracts International. 35 : 3590 - A, December, 1974.
- North, Sartain and Chapman, Strange. Psychology Understanding Human Behavior. p. 464, New York, McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Remmers, H.H. Introduction to Opinion and Attitude Measurement. New York, Harper and Brother, 1954. 437 p.
- Richards, Clyde Barrington. "The Relationship between Student Attitudes toward Vocational Education and Curriculum Choice," Dissertation Abstracts International. 39 : 841 - A, August, 1978.
- Rokeach, Milton. Beliefs, Attitudes and Values. p. 112, San Francisco, Jossey-Bass, Inc., 1970.

Ronold, James Clack. "Occupational Prestige and Vocational Choices,"
Dissertation Abstracts International. 31 : 3868 - A, February,
1970.

Schmedeka, Wayne Leslie. "A Semantic Differential Attitude Comparison
of Iowa Career Education Project Participants and Non Participants
toward Career Education," Dissertation Abstracts International.
37 : 7671 - A, June, 1979.

Sturniolo, Samuel Anthony. "An Analysis of the Relationship of
Attitudes of Selected Secondary School, Community College, and
4 - Year Level College Faculties toward Career Education,"
Dissertation Abstracts International 37: 5581-A, March, 1977.

Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. p. 3, New York,
John Wiley and Son, 1971.

Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. 2nd
ed., New York, McGraw-Hill Book Company, 1971. 907 p.

ภาคผนวก ก.

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

การวางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ข้อที่	พหุคูณ	พหุคูณ	พหุคูณ
	t	t	t
1	5.3890	2.6834	3.9754
2	3.0747	3.4694	5.1429
3	5.2334	2.9630	4.4924
4	3.2735	4.7478	5.7548
5	3.4638	4.4317	2.9091
6	3.5920	2.9470	2.9012
7	2.3270	2.7347	5.2939
8	4.8268	5.4412	6.1929
9	3.5410	8.5659	5.0369
10	2.6747	5.9757	3.5176
11	3.2470	3.3258	3.1434
12	3.6554	3.2659	5.5432
13	3.2638	3.6959	5.1852
14	6.8093	5.7445	4.3377
15	5.5132	3.0431	2.6798
16	3.7037	4.8948	3.4320
17	3.9971	4.3716	2.2989
18	4.0028	3.1923	3.2040
19	3.8497	3.0687	2.9327
20	3.7435	4.6864	3.9146

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพหมวดเกษตรกรรม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

15 มิถุนายน 2524

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน

เนื่องจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้เปิดกว้างให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้มีโอกาสศึกษาวิชาอาชีพได้อย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยอยากจะทราบความคิดเห็นของท่านว่ามีความคิดเห็น ความรู้ดีอย่างไร ต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมหลักสูตรวิชาอาชีพ

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดกรุณาตอบแบบสอบถามตามความรู้ดีความคิดเห็นที่เป็นจริง โดยไม่ต้องลงชื่อท่าน และแบบสอบถามนี้จะเก็บไว้เป็นความลับ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

(นายสุเทพ โลไทยสงค์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อ วิชาอาชีพพวกเกษตรกรรม ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521

ตอนที่ 1

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน1. เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ☐ ชาย ☐ หญิง

ขอตอบไปโปรดตอบให้ตรงข้อ นักเรียนให้ตอบข้อ 2 ผู้ปกครองตอบข้อ 3 ครูตอบข้อ 4

2. (สำหรับนักเรียนตอบ) เป็นนักเรียนโรงเรียน

3. (สำหรับผู้ปกครองตอบ) ท่านประกอบอาชีพ
สำเร็จการศึกษาระดับ4. (สำหรับครูตอบ) ท่านมีวุฒิสูงสุดคือ
รายวิชาอาชีพที่สอน

ตอนที่ 2

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความตามความรู้สึก ความคิดเห็น
ที่เป็นจริงของท่าน ข้อความละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม สมมติว่าท่านพิจารณาวิชาอาชีพในหมวดเกษตรกรรม
ซึ่งมี การทำสวนผัก การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงสุกร การทำสวนไม้ดอกไม้ประดับ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๐ วิชาหมวดเกษตรกรรมเป็นวิชา ที่น่าเรียน		/			
๐๐ ถ้าเรียนทางด้านเกษตรกรรมแล้ว ประกอบอาชีพที่ค้าขาย				✓	

ข้อ ๐ แสดงว่าท่าน เห็นด้วย ว่าวิชาหมวดเกษตรกรรมเป็นวิชาที่น่าเรียน

ข้อ ๐๐ แสดงว่าท่าน ไม่เห็นด้วย ว่าถ้าเรียนทางด้านเกษตรกรรมแล้วประกอบอาชีพที่ค้าขาย

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความในช่องที่แสดงว่าท่านรู้สึกอย่างไร
ต่อวิชาอาชีพในหมวดเกษตรกรรม ซึ่งมีการทำสวนผัก การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงสุกร การทำ
สวนไม้ดอกไม้ประดับ ตามความรู้สึกที่เป็นจริงของท่าน โปรดตอบทั้ง 20 ข้อ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วิชาอาชีพเกษตรกรรมเป็นวิชาที่ไม่ควรจัดให้เรียน					
2. วิชาพรวนดินเกษตรกรรมเป็นวิชาที่ไม่เป็นสาระ					
3. เกษตรกรรมเป็นวิชาสำหรับคนเรียน ก่อนช่วงสอบ					
4. เรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมสู้ เรียนวิชาสามัญไม่ได้					
5. วิชาอาชีพเกษตรกรรมไม่เหมาะสมใน การเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น					
6. เกษตรกรรมเป็นวิชาอาชีพที่ควรส่งเสริม อย่างกว้างขวาง					
7. อาชีพเกษตรกรรมไม่ได้รับการยกย่อง					
8. วิชาอาชีพเกษตรกรรมเรียนแล้ว ไม่ก้าวหน้า					
9. วิชาอาชีพพรวนดินเกษตรกรรมเป็นวิชา ที่ล้าหลัง					
10. ชาวเขาชอบวิชาอาชีพเกษตรกรรม					
11. วิชาพรวนดินเกษตรกรรมเรียนแล้ว น่าภูมิใจ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12. วิชาเกษตรกรรมช่วยให้คนรักใน การทำงาน					
13. ถ้าเรียนวิชาเกษตรกรรมแล้ว หาเงินเลี้ยงชีพได้					
14. ชาวเราคิดว่าการประกอบอาชีพโดย ใช้วิชาอาชีพเกษตรกรรมเป็นสิ่งที่ดี					
15. วิชาเกษตรกรรมเรียนแล้วหางานทำ ได้ยาก					
16. ถ้าเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมแล้ว นำไปประกอบอาชีพที่สุจริตได้					
17. เรียนวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมทำ ประโยชน์ให้แก่สังคมได้น้อย					
18. ชาวเราเชื่อว่าเรียนวิชาเกษตรกรรม ทำให้ชีวิตที่เป็นสุข					
19. เรียนทางเกษตรกรรมเป็นการลงทุน ที่คุ้มค่า					
20. วิชาอาชีพเกษตรกรรมเหมาะสม สำหรับคนยากจน					

ภาคผนวก ค.

แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพหมวกคลุม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

15 มิถุนายน 2524

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน

เนื่องจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้เปิดกว้างให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีโอกาสศึกษาวิชาอาชีพได้อย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยอยากจะทราบความคิดเห็นของท่านว่ามีความคิดเห็น ความรู้สึกละเอียดอย่างไร ต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมหลักสูตรวิชาอาชีพ

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดกรุณาตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกละเอียดเห็นได้เป็นจริง โดยไม่ต้องลงชื่อท่าน และแบบสอบถามนี้จะเก็บไว้เป็นความลับ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

(นายสุเทพ โลไทยสงค์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพพลการ ความหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2521

ตอนที่ 1

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

- เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ☐ ชาย ☐ หญิง
ขอตอบไปโปรดตอบให้ตรงข้อ นักเรียนให้ตอบข้อ 2 ผู้ปกครองตอบข้อ 3 ครูตอบข้อ 4
- (สำหรับนักเรียนตอบ) เป็นนักเรียนโรงเรียน
- (สำหรับผู้ปกครองตอบ) ท่านประกอบอาชีพ..... สำเร็จการศึกษาระดับ.....
- (สำหรับครูตอบ) ท่านมีวุฒิตั้งแต่..... รายวิชาที่ท่านสอน.....

ตอนที่ 2

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องหลังข้อความตามความรู้สึก ความคิดเห็นที่
เป็นจริงของท่าน ข้อความละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม สมมติว่าท่านพิจารณาวิชาอาชีพในหมวดคหกรรม ซึ่งมีช่วง
เข็มเสื้อผ้า การประดิษฐ์ดอกไม้ใบตอง การทำอาหาร การทำขนม ตามความรู้สึกที่เป็นจริง
ของท่าน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๐ วิชาหมวดคหกรรมเป็นวิชาที่น่าเรียน		/			
๐๐ ถ้าเรียนทางคหกรรมแล้วประกอบ อาชีพที่ค้าขาย				/	

ข้อ ๐ แสดงว่าท่าน เห็นด้วย วิชาหมวดคหกรรมเป็นวิชาที่น่าเรียน

ข้อ ๐๐ แสดงว่าท่าน ไม่เห็นด้วย ว่าถ้าเรียนทางคหกรรมแล้วประกอบอาชีพที่ค้าขาย

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย / หลังข้อความในช่องที่แสดงว่าท่านรู้สึกอย่างไร
ต่อวิชาอาชีพเทคนิคการรวม ซึ่งมีช่วง เยี่ยมเสด็จมา การประดิษฐ์ดอกไม้ใบตอง การทำอาหาร
การทำขนม ความความรู้สึกที่เป็นจริงของท่าน โปรดตอบทั้ง 20 ข้อ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วิชาเทคนิคการรวมเป็นวิชาที่น่าสนใจ					
2. วิชาอาชีพเทคนิคการรวมเป็นวิชาที่ไม่ควร จัดให้เรียน					
3. วิชาเทคนิคการรวมเป็นวิชาที่ไม่มีแก่นสาร					
4. การรวมเป็นวิชาสำหรับคนเรียนก่อนช่วง ตอน					
5. เรียนวิชาอาชีพเทคนิคการรวมสู้เรียนวิชาสามัญ ไม่ได้					
6. วิชาอาชีพเทคนิคการรวมไม่เหมาะสมในการเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น					
7. การรวมเป็นวิชาอาชีพที่ควรส่งเสริม อย่างกว้างขวาง					
8. อาชีพเทคนิคการรวมไม่ได้รับการยกย่อง					
9. วิชาอาชีพเทคนิคการรวมเรียนแล้วไม่ก้าวหน้า					
10. วิชาอาชีพเทคนิคการรวมเป็นวิชาที่ล้าหลัง					
11. วิชาเทคนิคการรวมเรียนแล้วน่าภูมิใจ					
12. วิชาเทคนิคการรวมช่วยให้คนรักในการทำงาน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13. ถ้าเรียนวิชาคหกรรมแล้วหาเงิน เลี้ยงชีพได้					
14. วิชาคหกรรมเรียนแล้วทำงานทำได้ยาก					
15. ถ้าเรียนวิชาอาชีพคหกรรมแล้วนำไป ประกอบอาชีพที่สุจริตได้					
16. เรียนวิชาอาชีพหมวดคหกรรมทำ ประโยชน์ให้แก่สังคมได้น้อย					
17. ข้าพเจ้าเชื่อว่าเรียนวิชาอาชีพ คหกรรมทำให้มีชีวิตที่เป็นสุข					
18. เรียนทางคหกรรมเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า					
19. วิชาอาชีพคหกรรมเหมาะสมสำหรับ คนยากจน					
20. วิชาอาชีพคหกรรมเรียนแล้วนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					

ภาคผนวก ง.

แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลทางอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

15 มิถุนายน 2524

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน

เนื่องจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้เปิดกว้างให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้มีโอกาสศึกษาวิชาอาชีพได้อย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยอยากจะทราบความคิดเห็นของท่านว่ามีความคิดเห็น ความรู้สึกละเอียดอย่างไร ต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมหลักสูตรวิชาอาชีพ

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดกรุณาตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกละเอียดความคิดเห็นที่เป็นจริง โดยไม่ต้องลงชื่อท่าน และแบบสอบถามนี้จะเก็บไว้เป็นความลับ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

(นายสุเทพ โลไทยสงค์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อ วิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521

ตอนที่ 1

โปรดเขียนเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

- เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ☐ ชาย ☐ หญิง
ขอตอบไปโปรดตอบให้ตรงข้อ นักเรียนให้ตอบข้อ 2 ผู้ปกครองตอบข้อ 3 ครูตอบข้อ 4
- (สำหรับนักเรียนตอบ) เป็นนักเรียนโรงเรียน
- (สำหรับผู้ปกครองตอบ) ท่านประกอบอาชีพ..... สำเร็จการศึกษาชั้น.....
- (สำหรับครูตอบ) ท่านมีวุฒิสอนคือ รายวิชาอาชีพที่สอน.....

ตอนที่ 2

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความตามความรู้สึก ความถี่ที่เห็นที่เป็นจริง
ของท่าน ข้อความละหนึ่ง เครื่องหมายเท่านั้น

ตัวอย่างแบบสอบถาม สมมติว่าท่านพิจารณาวิชาอาชีพในหมวดช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมี ข่างไม้
ช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน งานโลหะ ข่างก่ออิฐถือปูน ตามความรู้สึกที่เป็นจริงของท่าน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๐ วิชาหมวดช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชา ที่น่าเรียน		✓			
๐๐ ถ้าเรียนทางช่างอุตสาหกรรมแล้ว ประกอบอาชีพที่ค้าขาย				✓	

ข้อ ๐ แสดงว่าท่าน เห็นด้วย ว่าวิชาหมวดช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาที่น่าเรียน
ข้อ ๐๐ แสดงว่าท่าน ไม่เห็นด้วย ว่าถ้าเรียนทางช่างอุตสาหกรรมแล้วประกอบอาชีพ
ที่ค้าขาย

กำชับให้เขียนเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความ ในช่องที่แสดงว่าท่านรู้สึกอย่างไรต่อ
วิชาที่หมวดช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมี ช่างไม้ ช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน งานโลหะ
 ช่างก่ออิฐถือปูน ท่านความรู้สึกที่เป็นจริงของท่าน โปรดตอบทั้ง 20 ข้อ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วิชาหมวดช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาที่ น่าสนใจ					
2. วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาที่ ไม่ควรจัดให้เรียน					
3. วิชาหมวดช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาที่ ไม่มีแก่นสาร					
4. เรียนวิชาช่างอุตสาหกรรมสู้เรียนวิชา สามัญไม่ได้					
5. วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมไม่เหมาะสมใน การเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น					
6. ช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาชีพที่ควรส่งเสริม อย่างกว้างขวาง					
7. วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมเรียนแล้ว ไม่ก้าวหน้า					
8. วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาชีพ ที่ล้าหลัง					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9. ข้าพเจ้าชอบวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรม					
10. วิชาหมวดช่างอุตสาหกรรมเรียนแล้ว น่าภูมิใจ					
11. วิชาช่างอุตสาหกรรมช่วยให้คนรักใน การทำงาน					
12. ถ้าเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรมแล้วหา เงินเลี้ยงชีพได้					
13. ข้าพเจ้าคิดว่า การ ประกอบอาชีพโดยใช้ วิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมเป็นสิ่งดี					
14. วิชาช่างอุตสาหกรรมเรียนแล้วหางาน ทำได้ยาก					
15. ถ้าเรียนวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมแล้ว ไปประกอบอาชีพสุจริตได้					
16. เรียนวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมทำประโยชน์ ให้แก่สังคมได้น้อย					
17. ข้าพเจ้าเชื่อว่าเรียนวิชาอาชีพทาง อุตสาหกรรมทำให้มีชีวิตที่เป็นสุข					
18. เรียนทางช่างอุตสาหกรรมเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า					
19. วิชาอาชีพหมวดช่างอุตสาหกรรมจำเป็น สำหรับท้องถิ่น					
20. วิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมเรียนแล้วนำไป ใช้ในชีวิตรประจำวันได้					

ภาคผนวก จ.

แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อวิชาชีพของผู้บริหาร การศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

15 มิถุนายน 2524

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน

เนื่องจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้เปิดกว้างให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้มีโอกาสศึกษาวิชาอาชีพได้อย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยอยากจะทราบความคิดเห็นของท่านว่ามีความคิดเห็น ความรู้ที่อย่างไร ต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมหลักสูตรวิชาอาชีพ

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดกรุณาตอบแบบสอบถามตามความรู้ ความคิดที่เห็นว่าเป็นจริง โดยไม่ต้องลงชื่อท่าน และแบบสอบถามนี้จะเก็บไว้เป็นความลับ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

(นายสุเทพ โลไทยสงค์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพด้านหลักสูตร บัณฑิตศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

ตอนที่ 1โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ท่านดำรงตำแหน่งเป็น

☐ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ☐ อาจารย์ใหญ่ ☐ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ☐ ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์อำเภอ ☐ ศึกษาธิการอำเภอ☐ ศึกษาธิการเขต ☐ ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ☐ ศึกษาธิการจังหวัด

2. เพศ

☐ ชาย☐ หญิง

ตอนที่ 2

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความตามความรู้สึก ความคิดเห็น
ที่เป็นจริงของท่าน ขอความละอองเครื่องหมายเท่านั้น

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม สมมติว่าท่านพิจารณาวิชาอาชีพในหมวดเกษตรกรรม
ซึ่งมี การทำสวนผัก การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงสุกร การทำสวนไม้ดอกไม้ประดับ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๐ วิชาหมวดเกษตรกรรมเป็นวิชา ที่น่าสนใจ		✓			
๐๐ ถ้าเรียนทางด้านเกษตรกรรมแล้ว ประกอบอาชีพที่ค้าขาย				✓	

ข้อ ๐ แสดงว่าท่าน เห็นด้วย ว่าวิชาหมวดเกษตรกรรมเป็นวิชาที่น่าสนใจ

ข้อ ๐๐ แสดงว่าท่าน ไม่เห็นด้วย ว่าถ้าเรียนทางด้านเกษตรกรรมแล้วประกอบอาชีพที่ค้าขาย

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความในช่องที่แสดงว่าท่านรู้สึกอย่างไร
ต่อวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรม ซึ่งมี การทำสวนผัก การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงสุกร การทำ
สวนไม้ดอกไม้ประดับ ตามความรู้สึกที่เป็นจริงของท่าน โปรดตอบทั้ง 20 ข้อ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วิชาอาชีพเกษตรกรรมเป็นวิชาที่ ไม่ควรจัดให้เรียน					
2. วิชาหมวดเกษตรกรรมเป็นวิชาที่ ไม่มีเกสสาร					
3. เกษตรกรรมเป็นวิชาสำหรับคนเรียน ค่อนข้างอ่อน					
4. เรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมสูง เรียนวิชาสามัญไม่ได้					
5. วิชาอาชีพเกษตรกรรมไม่เหมาะสมใน การเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น					
6. เกษตรกรรมเป็นวิชาอาชีพที่ควรส่งเสริม อย่างกว้างขวาง					
7. อาชีพเกษตรกรรมไม่ได้รับการยกย่อง					
8. วิชาอาชีพเกษตรกรรมเรียนแล้ว ไม่ก้าวหน้า					
9. วิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมเป็นวิชา ที่ล้าหลัง					
10. ขาดเจาชอบวิชาอาชีพเกษตรกรรม					
11. วิชาหมวดเกษตรกรรมเรียนแล้ว น่าภูมิใจ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12. วิชาเกษตรกรรมช่วยให้คนรักใน การทำงาน					
13. ถ้าเรียนวิชาเกษตรกรรมแล้ว หาเงินเลี้ยงชีพได้					
14. ชาวเราคิดว่า การประกอบอาชีพโดย ใช้วิชาอาชีพเกษตรกรรมเป็นสิ่งที่ดี					
15. วิชาเกษตรกรรมเรียนแล้วหางานทำ ได้ยาก					
16. ถ้าเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมแล้ว นำไปประกอบอาชีพที่สุจริตได้					
17. เรียนวิชาอาชีพหมวดเกษตรกรรมทำ ประโยชน์ให้แก่สังคมน้อย					
18. ชาวเราเชื่อว่าเรียนวิชาเกษตรกรรม ทำให้ชีวิตที่เป็นสุข					
19. เรียนทางเกษตรกรรมเป็นการลงทุน ที่คุ้มค่า					
20. วิชาอาชีพเกษตรกรรมเหมาะสม สำหรับคนยากจน					

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความในช่องที่แสดงว่าท่านรู้สึกอย่างไร
ต่อวิชาอาชีพทวคคทกรรม ซึ่งมีช่วงเย็บเสื้อผ้า การประดิษฐ์ดอกไม้ใบทอง การทำอาหาร
การทำขนม ตามความรู้สึกที่เป็นจริงของท่าน โปรดตอบทั้ง 20 ข้อ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วิชาทวคคทกรรมเป็นวิชาที่น่าสนใจ					
2. วิชาอาชีพทคทกรรมเป็นวิชาที่ไม่ควร จัดให้เรียน					
3. วิชาทวคคทกรรมเป็นวิชาที่ไม่มีแก่นสาร					
4. ทคทกรรมเป็นวิชาสำหรับคนเรียนก่อนช่าง ฉอน					
5. เรียนวิชาอาชีพทคทกรรมสู้เรียนวิชาสามัญ ไม่ได้					
6. วิชาอาชีพทคทกรรมไม่เหมาะสมในการเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น					
7. ทคทกรรมเป็นวิชาอาชีพที่ควรส่งเสริม อย่างกว้างขวาง					
8. อาชีพทคทกรรมไม่ได้รับการยกย่อง					
9. วิชาอาชีพทคทกรรมเรียนแล้วไม่ก้าวหน้า					
10. วิชาอาชีพทวคคทกรรมเป็นวิชาที่ล้าหลัง					
11. วิชาทวคคทกรรมเรียนแล้วน่าภูมิใจ					
12. วิชาทคทกรรมช่วยให้คนรักในการทำงาน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13. ถ้าเรียนวิชาคหกรรมแล้วหาเงิน เลี้ยงชีพได้					
14. วิชาคหกรรมเรียนแล้วหางานทำได้ยาก					
15. ถ้าเรียนวิชาอาชีพคหกรรมแล้วนำไป ประกอบอาชีพที่สุจริตได้					
16. เรียนวิชาอาชีพหมวดคหกรรมทำ ประโยชน์ให้แก่สังคมได้น้อย					
17. ข้าพเจ้าเชื่อว่าเรียนวิชาอาชีพ คหกรรมทำให้ชีวิตที่เป็นสุข					
18. เรียนทางคหกรรมเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า					
19. วิชาอาชีพคหกรรมเหมาะสมสำหรับ คนยากจน					
20. วิชาอาชีพคหกรรมเรียนแล้วนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					

ถ้าแข็งแรง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความ ในช่องที่แสดงว่าท่านรู้สึกอย่างไรต่อ
วิชาที่พวกช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมี ช่างไม้ ช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน งานโลหะ
 ช่างกลึงดีบุก ความรู้สึกที่เป็นจริงของท่าน โปรดตอบทั้ง 20 ข้อ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วิชาพวกช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาที่ น่าสนใจ					
2. วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาที่ ไม่ควรจกให้เรียน					
3. วิชาพวกช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาที่ ไม่มีแก่นสาร					
4. เรียนวิชาช่างอุตสาหกรรมสู้เรียนวิชา สามัญไม่ได้					
5. วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมไม่เหมาะสมใน การเรียนระดับมัธยมที่ขณะนี้					
6. ช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาอาชีพที่ควรส่งเสริม อย่างกว้างขวาง					
7. วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมเรียนแล้ว ไม่ก้าวหน้า					
8. วิชาอาชีพช่างอุตสาหกรรมเป็นวิชาอาชีพ ที่ล้าหลัง					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9. ข้าพเจ้าชอบวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรม					
10. วิชาหมวดทางอุตสาหกรรมเรียนแล้ว น่าภูมิใจ					
11. วิชาทางอุตสาหกรรมช่วยให้คนรักใน การทำงาน					
12. ถ้าเรียนวิชาทางอุตสาหกรรมแล้วหา เงินเลี้ยงชีพได้					
13. ข้าพเจ้าคิดว่า การ ประกอบอาชีพโดยใช้ วิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมเป็นสิ่งดี					
14. วิชาทางอุตสาหกรรมเรียนแล้วหางาน ทำได้ยาก					
15. ถ้าเรียนวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมแล้ว ไม่ประกอบอาชีพสุจริตได้					
16. เรียนวิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมทำประโยชน์ ให้แก่สังคมได้น้อย					
17. ข้าพเจ้าเชื่อว่าเรียนวิชาอาชีพทาง อุตสาหกรรมทำให้มีชีวิตที่เป็นสุข					
18. เรียนทางวิชาอุตสาหกรรมเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า					
19. วิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมจำเป็น สำหรับท้องถิ่น					
20. วิชาอาชีพทางอุตสาหกรรมเรียนแล้วนำไป ใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้					

ทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน
ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

บทคัดย่อ

ของ

สุเทพ โลไทยสงค์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2524

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษา
ในจังหวัดเชียงราย และเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 ในหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรม
ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงราย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้มาโดยเลือกเอาโรงเรียนมัธยมศึกษา
โรงเรียนในจังหวัดเชียงรายที่เปิดสอนวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
2521 ในหมวดเกษตรกรรม หมวดคหกรรม และหมวดช่างอุตสาหกรรม สุ่มกลุ่มตัวอย่าง
นักเรียนจำนวน 209 คน ผู้ปกครอง 209 คน โดยใช้วิธีสุ่มตามสัดส่วนในแต่ละ
โรงเรียน แบบ Proportional Stratified Random Sampling ส่วนกลุ่ม
ตัวอย่างครูและผู้บริหารการศึกษาทั้งหมด มีครู 33 คน และผู้บริหารการศึกษา 39 คน
การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ F - test และ q - statistic แบบ Newman -
Keuls Method

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ทัศนคติต่อวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 ของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัด
เชียงราย ทั้ง 3 หมวดวิชาอาชีพเป็นทัศนคติเชิงนิมิต และเมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อ
วิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง
ครู และผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดเชียงรายแล้ว ในหมวดเกษตรกรรมพบความแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมวดคหกรรมไม่พบความแตกต่างกัน ส่วนหมวด
ช่างอุตสาหกรรมพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ATTITUDES OF STUDENTS, PARENTS, TEACHERS AND EDUCATIONAL
ADMINISTRATORS IN CHIENGRAI TOWARD VOCATIONAL
EDUCATION SUBJECTS IN SECONDARY CURRICULUM

2521 B.E.

AN ABSTRACT

BY

SUTHEP LOTHAI SONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

September, 1981

The purposes of this study were to investigate the attitudes of students, parents, teachers and educational administrators in Chiengrai toward vocational education subjects in the Secondary Curriculum 2521 B.E. and to compare the attitudes of students, parents, teachers and educational administrators in Chiengrai toward vocational education subjects in the Secondary Curriculum 2521 B.E. in Agriculture, Home-Economics and Industrial Trade Subjects.

The sample in this study included 209 students and 209 parents selected by proportional stratified random sampling. The sample also included 33 teachers and 39 educational administrators from five schools in Chiengrai where vocational education subjects in three areas were taught. The F-test and q - statistic by Newman - Keuls Method were used to analyse data collected in this study.

The result of this study showed that the attitudes of students, parents, teachers, and educational administrators in Chiengrai toward vocational education subjects in the Secondary Curriculum 2521 B.E. were positive. It was also found that the attitudes toward Agriculture Trade Subjects showed a significant difference at .01 level. However there was no difference attitudes in Home - Economic Trade Subjects, and the attitudes toward Industrial Trade Subjects were significantly different at .05 level.